

Tartalom

EURÓPAI PARLAMENT

ÜLÉSSZAK: 2019–2020

2019. szeptember 16–19-i ülések

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 107., 2021.3.26.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

I Állásfoglalások, ajánlások és vélemények

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

Európai Parlament

2019. szeptember 18., szerda

2021/C 171/01 Az Európai Parlament 2019. szeptember 18-i állásfoglalása az Egyesült Királyság Európai Unióból való kilépésének aktuális állásáról (2019/2817(RSP)) 2

2019. szeptember 19., csütörtök

2021/C 171/02 Az Európai Parlament 2019. szeptember 19-i állásfoglalása a törökországi helyzetről, különösen a megválasztott polgármesterek elmozdításáról (2019/2821(RSP)) 8

2021/C 171/03 Az Európai Parlament 2019. szeptember 19-i állásfoglalása Mianmarról és különösen a rohindsák helyzetéről (2019/2822(RSP)) 12

2021/C 171/04 Az Európai Parlament 2019. szeptember 19-i állásfoglalása Iránról, különösen a nőjogi jogvédők és a bebörtönzött uniós kettős állampolgárok helyzetéről (2019/2823(RSP)) 17

2021/C 171/05 Az Európai Parlament 2019. szeptember 19-i állásfoglalása a növények és a lényegében biológiai eljárások szabadalmazhatóságáról (2019/2800(RSP)) 22

2021/C 171/06 Az Európai Parlament 2019. szeptember 19-i állásfoglalása az európai megemlékezés fontosságáról Európa jövője számára (2019/2819(RSP)) 25

2021/C 171/07	Az Európai Parlament 2019. szeptember 19-i állásfoglalása a pénzmosás elleni uniós jogszabályok végrehajtásának jelenlegi állásáról (2019/2820(RSP))	30
---------------	--	----

III Előkészítő jogi aktusok

Európai Parlament

2019. szeptember 17., kedd

2021/C 171/08	Az Európai Parlament 2019. szeptember 17-i határozata a Tanácsnak az Európai Központi Bank elnöki posztjára történő jelölésre vonatkozó ajánlásáról (N9-0023/2019 – C9-0048/2019 – 2019/0810(NLE))	34
2021/C 171/09	Az Európai Parlament 2019. szeptember 17-i határozata az Európai Központi Bank felügyeleti testülete alelnökének kinevezésére irányuló európai központi banki javaslatról (N9-0008/2019 – C9-0028/2019 – 2019/0903(NLE))	35
2021/C 171/10	Az Európai Parlament 2019. szeptember 17-i jogalkotási állásfoglalása a gépjármű-nyilvántartási adatokra vonatkozó, Írországgal való automatizált adatcsere megindításáról szóló tanácsi végrehajtási határozat tervezetéről (07290/2019 – C8-0154/2019 – 2019/0806(CNS))	36

2019. szeptember 18., szerda

2021/C 171/11	Az Európai Parlament 2019. szeptember 18-i állásfoglalása az Európai Unió 2019. évi pénzügyi évre vonatkozó, 1/2019. számú költségvetés-módosítási tervezetéről szóló tanácsi álláspontról: a 2018. évi pénzügyi év többletének bevezetése (11730/2019 – C9-0115/2019 – 2019/2021(BUD))	37
2021/C 171/12	Az Európai Parlament 2019. szeptember 18-i állásfoglalása az Európai Unió 2019. évi pénzügyi évre vonatkozó, 2/2019. számú költségvetés-módosítási tervezetéről szóló tanácsi álláspontról – Az EU versenyképessége szempontjából kulcsfontosságú programok megerősítése: Horizont 2020 és Erasmus+ (11731/2019 – C9-0112/2019 – 2019/2022(BUD))	39
2021/C 171/13	Az Európai Parlament 2019. szeptember 18-i állásfoglalása a Romániának, Olaszországnak és Ausztriának szóló segítségnyújtás céljából az Európai Unió Szolidaritási Alapjának igénybeviteléről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2019)0206 – C9-0005/2019 – 2019/2023(BUD))	41
2021/C 171/14	Az Európai Parlament 2019. szeptember 18-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió 2019. évi pénzügyi évre vonatkozó 3/2019. számú, az Európai Unió Szolidaritási Alapjának a Romániának, Olaszországnak és Ausztriának szóló támogatás céljából történő igénybevitelére irányuló javaslatot kísérő költségvetés-módosítási tervezetéről szóló tanácsi álláspontról (11732/2019 – C9-0113/2019 – 2019/2024(BUD))	43
2021/C 171/15	Az Európai Parlament 2019. szeptember 18-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybeviteléről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (EGF/2019/000 TA 2019 – Technikai segítségnyújtás a Bizottság kezdeményezésére) (COM(2019)0290 – C9-0026/2019 – 2019/2036(BUD))	45

Jelmagyarázat

- * Konzultációs eljárás
- *** Egyetértési eljárás
- ***I Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat
- ***II Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat
- ***III Rendes jogalkotási eljárás: harmadik olvasat

(Az eljárás típusát a tervezet által javasolt jogalap határozza meg.)

A Parlament módosításai:

Az új szövegrészeket ***félkövér és dőlt*** betűtípus mutatja. A törléseket a ¶ jel vagy áthúzás jelöli. A módosított szövegrészeknél az új szöveget ***félkövér és dőlt*** betűtípus, a törléseket pedig törlés vagy áthúzás jelöli.

EURÓPAI PARLAMENT

ÜLÉSSZAK: 2019–2020

2019. szeptember 16–19-i ülések

*Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 107., 2021.3.26.***ELFOGADOTT SZÖVEGEK**

2019. szeptember 18., szerda

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK
EURÓPAI PARLAMENT

P9_TA(2019)0016

Az Egyesült Királyság kilépése az Európai Unióból

Az Európai Parlament 2019. szeptember 18-i állásfoglalása az Egyesült Királyság Európai Unióból való kilépésének aktuális állásáról (2019/2817(RSP))

(2021/C 171/01)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre (EUSZ) és az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,
- tekintettel az Európai Unió 2007. december 12-én Strasbourgban kihirdetett és a Lisszaboni Szerződéssel 2009 decemberében hatályba lépett, 2000. december 7-i Alapjogi Chartájára (a továbbiakban: a Charta),
- tekintettel az Egyesült Királyság miniszterelnöke által az Európai Tanácsnak 2017. március 29-én az EUSZ 50. cikkének (2) bekezdése alapján eljuttatott értesítésre,
- tekintettel az Egyesült Királysággal az Európai Unióból való kilépésére vonatkozó bejelentése nyomán kezdődő tárgyalásokról szóló 2017. április 5-i ⁽¹⁾, az Egyesült Királysággal folytatott tárgyalások aktuális állásáról szóló 2017. október 3-i ⁽²⁾, az Egyesült Királysággal folytatott tárgyalások aktuális állásáról szóló 2017. december 13-i ⁽³⁾, valamint az EU és az Egyesült Királyság közötti jövőbeli kapcsolatok keretéről szóló 2018. március 14-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Európai Tanácsnak az Egyesült Királyság EUSZ 50. cikke szerinti bejelentését követő, 2017. április 29-i iránymutatásaira (50. cikk) és a Tanács 2017. május 22-i határozatának mellékletére, amely rögzíti a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságával az állam Európai Unióból való kilépésének szabályait meghatározó megállapodásról folytatandó tárgyalásokra vonatkozó irányelveket,
- tekintettel az Európai Tanács 2017. december 15-i iránymutatásaira (50. cikk) és a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságával a tagállam Európai Unióból való kilépésének szabályait meghatározó megállapodásról folytatandó tárgyalások megkezdésére való felhatalmazásról szóló, 2017. május 22-i tanácsi határozat kiegészítéséről szóló, 2018. január 29-i tanácsi határozat mellékletére,

⁽¹⁾ HL C 298., 2018.8.23., 24. o.

⁽²⁾ HL C 346., 2018.9.27., 2. o.

⁽³⁾ HL C 369., 2018.10.11., 32. o.

⁽⁴⁾ HL C 162., 2019.5.10., 40. o.

2019. szeptember 18., szerda

- tekintettel az Európai Unió és az Egyesült Királyság kormánya tárgyalóinak az Egyesült Királyság Európai Unióból való rendezett kilépésére irányuló, az EUSZ 50. cikke szerinti tárgyalások első szakaszának előrehaladásáról szóló, 2017. december 8-i közös jelentésére,
 - tekintettel a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának az Európai Unióból és az Európai Atomenergia-közösségből való kilépéséről szóló, az Európai Tanács által 2018. november 25-én jóváhagyott megállapodásra (a továbbiakban: a kilépésről rendelkező megállapodás) és az Európai Tanács ülésének jegyzőkönyvében rögzített nyilatkozatokra,
 - tekintettel az Európai Unió és az Egyesült Királyság közötti jövőbeli kapcsolatok keretét meghatározó, az Európai Tanács által 2018. november 25-én jóváhagyott politikai nyilatkozatra (a továbbiakban: a politikai nyilatkozat),
 - tekintettel az Európai Tanács 2018. december 13-i következtetéseire (50. cikk),
 - tekintettel a politikai nyilatkozatot és a kilépésről szóló, 2019. március 11-i megállapodással kapcsolatos eszközt kiegészítő közös nyilatkozatra,
 - tekintettel az Európai Tanácsnak az Egyesült Királysággal egyetértésben hozott, az EUSZ 50. cikkének (3) bekezdése szerinti határidő meghosszabbításáról szóló, 2019. március 22-i (EU) 2019/476 határozatára ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Európai Tanácsnak az Egyesült Királysággal egyetértésben hozott, az EUSZ 50. cikkének (3) bekezdése szerinti határidő meghosszabbításáról szóló, 2019. április 11-i (EU) 2019/584 határozatára ⁽²⁾,
 - tekintettel a 2019. január 11-i (EU) 2019/274 tanácsi határozat módosításáról szóló, 2019. április 13-i (EU) 2019/642 tanácsi határozatra ⁽³⁾, amelynek értelmében a kilépésről rendelkező megállapodás az Európai Unió és az Európai Atomenergia-közösség részéről történő aláírására felhatalmazást adtak, figyelemmel a megállapodás megkötésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a „brexit” példa nélküli és sajnálatos esemény, amelynek negatív következményeit mérsékelhetné az Egyesült Királyság Európai Unióból (EU) való rendezett kilépése;
- B. mivel az Egyesült Királyság és az EU továbbra is közeli szomszédok lesznek, és számos közös érdek fűzi őket össze; mivel e szoros kapcsolat kereteit meghatározza a politikai nyilatkozat, amely alapján a közös érdekeket meg lehet védeni és elő lehet mozdítani, többek között egy új kereskedelmi kapcsolat révén;
- C. mivel az Európai Parlament az uniós polgárokat képviseli, és az az Egyesült Királyság Unióból való kilépésének egész folyamata során e polgárok érdekének védelmére törekszik;
- D. mivel jelenleg a megmaradó 27 tagállam (EU-27) mintegy 3,2 millió állampolgára él az Egyesült Királyságban és az Egyesült Királyság 1,2 millió állampolgára él az EU-27 országaiban; mivel azok a polgárok, akik egy másik tagállamban telepedtek le, ezt az EU jogszabályai értelmében élvezett jogaik és azon jogos feltételezés alapján tették, hogy ezekkel a jogokkal egész életükben rendelkeznek majd;
- E. mivel emellett 1,8 millió, Észak-Írországban született polgár van, akik a nagypénteki megállapodás értelmében jogosultak az ír állampolgárságra, és ezáltal jogosultak az uniós polgárságra és az uniós polgársághoz kapcsolódó jogokra azon a helyen, ahol letelepedtek;
- F. mivel az EU és az Egyesült Királyság mint távozó tagállam elsőrendű kötelezettsége, hogy az Egyesült Királyságban élő uniós polgárok és az EU-27-ben élő brit állampolgárok jogainak védelmére vonatkozó átfogó és kölcsönös megközelítést biztosítson;

⁽¹⁾ HL L 80. I, 2019.3.22., 1. o.

⁽²⁾ HL L 101., 2019.4.11., 1. o.

⁽³⁾ HL L 110. I, 2019.4.25., 1. o.

2019. szeptember 18., szerda

- G. mivel az Egyesült Királyság kormányának az EU szabályozásától való eltérések politikáját támogató közelmúltbeli nyilatkozatai kérdésessé teszik az EU és az Egyesült Királyság közötti jövőbeli szoros gazdasági kapcsolatok kialakítását;
- H. mivel az Egyesült Királyság Unióból való kilépése semmilyen módon nem veszélyezteti az észak-írországi békefolyamatot, és nem érinti hátrányosan az Ír-sziget gazdaságát, ami az Észak-Írország és Írország közötti határellenőrzés szigorítása révén következne be, és aminek minden körülmények között történő megelőzését célozza az Egyesült Királyság és az EU közötti, a kilépésről rendelkező megállapodásban meghatározott védőháló;
- I. mivel a nagypénteki megállapodás elismeri „az észak-ír nép többsége által szabadon kifejezésre juttatott, a jogállásra vonatkozó bármely döntés legitimitását”;
- J. mivel az Egyesült Királyság kormánya ragaszkodik ahhoz, hogy a védőhálót töröljék a kilépésről rendelkező megállapodásból, de mindeddig nem terjesztett elő azt felváltó, jogilag működőképes javaslatokat;
- K. mivel úgy tűnik, hogy az Egyesült Királyság a megállapodás nélküli kilépés tervezését tette fő politikai prioritásává, továbbá az Egyesült Királyság kormányának egyes tagjai úgy vélik, hogy egy megállapodás nélküli kilépés lenne az Egyesült Királyság EU-ból való kilépési folyamatának optimális eredménye;
- L. mivel az Egyesült Királyság miniszterelnöke kijelentette, hogy egy „megállapodás nélküli brexit” az „államvezetés kudarca” lenne;
- M. mivel a kilépésről rendelkező megállapodással kapcsolatos, 2019. március 11-én az Egyesült Királyság kérésére elfogadott közös eszközzel összhangban az alternatív intézkedések közös kidolgozása a kilépésről rendelkező megállapodás ratifikálásának előfeltétele;
- N. mivel az Egyesült Királyságnak az Unióból való, megállapodás nélküli kilépése komoly gazdasági károkat okozna mindkét fél számára, noha a hivatalos adatok és az Egyesült Királyság kormányzati jelentései szerint e gazdasági károk aránytalanul nagy mértékben sújtják az Egyesült Királyságot, beleértve tengerentúli területeit is;
- O. mivel az uniós intézmények és az EU-27 egysége továbbra is kulcsfontosságú, és továbbra is fennmarad;

A kilépésről rendelkező megállapodás és a politikai nyilatkozat

1. úgy véli, hogy mind az Egyesült Királyság, mind pedig az EU alapvető érdeke, hogy az Egyesült Királyság Unióból való kilépése rendezett módon történjen;
 2. továbbra is úgy véli, hogy a kilépésről rendelkező megállapodásnak mint az Egyesült Királyság Európai Unióból való rendezett kilépésének lehetővé tételéhez szükséges eszköznek tisztességesnek és kiegyensúlyozottnak kell lennie, ugyanakkor teljes mértékben tiszteletben kell tartania mind az Egyesült Királyság azon feltételeit, amelyekből nem hajlandó engedni, mind pedig az EU alapelveit;
 3. megjegyzi, hogy a kilépésről rendelkező megállapodás értéke az, hogy jobbiztonságot nyújt mindazok számára, akiket érint az Egyesült Királyság EU-ból való kilépése, továbbá hogy a lehető legnagyobb mértékben
- védi az Egyesült Királyságban élő uniós polgárok, valamint az EU 27 tagállamában lakóhellyel rendelkező brit állampolgárok jogait és életlehetőségeit,
 - magában foglalja az Írország és Észak-Írország közötti határ védőhálóját, amely – abban az esetben, ha bármely jövőbeli megállapodással összefüggésben nincs elfogadott megoldás, vagy olyan működőképes alternatív megoldás, amely ugyanazokat a garanciákat nyújtja – védi a nagypénteki megállapodást és az észak-írországi békefolyamatot, és elkerüli a határellenőrzés szigorítását, ezáltal támogatja az észak-déli együttműködést és az Ír-sziget gazdasági egységét, valamint garantálja az EU belső piacának integritását,
 - az Egyesült Királysággal való egyszeri pénzügyi elszámolást ír elő, amely tartalmazza a fennálló kötelezettségvállalásokból eredő valamennyi jogi kötelezettséget, továbbá rendelkezik a mérlegen kívüli tételekről, a függő kötelezettségekről és az Egyesült Királyság kilépésének eredményeként közvetlenül felmerülő egyéb pénzügyi költségekről,

2019. szeptember 18., szerda

- magában foglalja – az Egyesült Királyság kérésének megfelelően és tekintettel a jogbiztonság és a folytonosság biztosítására, valamint az EU és az Egyesült Királyság közötti jövőbeli kapcsolatokat érintő tárgyalásokhoz szükséges időre – a 2020. december 31-ig tartó átmeneti időszakot, amely egy alkalommal, legfeljebb két évvel meghosszabbítható,
- foglalkozik egyéb olyan, a kiválással kapcsolatos kérdésekkel is, amelyek lehetővé teszik az Egyesült Királyság EU-ból való rendezett kilépését,
- tartalmaz olyan irányítási rendelkezéseket, amelyek biztosítják az Európai Unió Bíróságának (EUB) a kilépésről rendelkező megállapodás értelmezésében adott esetben betöltendő szerepét;

4. megjegyzi, hogy az Egyesült Királyságnak az Írország és Észak-Írország közötti határral kapcsolatos alapvető lehetőségei – kormányától függetlenül – változatlanok; emlékeztet arra, hogy az Egyesült Királyság kormánya elutasította a csupán az Észak-Írországra vonatkozó védőhálóval kapcsolatos első uniós javaslatot, és ezt követően kérte, hogy azt a kilépésről rendelkező megállapodásban található jelenlegi formának megfelelően alakítsák át; készen áll arra, hogy visszatérjen a kizárólag az Észak-Írországra vonatkozó védőhálóra, azonban hangsúlyozza, hogy védőháló nélkül nem fog hozzájárulni a kilépésről rendelkező megállapodáshoz;

5. megjegyzi, hogy a védőhálót az Észak-írországi Nemzetgyűlésben képviselt politikai pártok túlnyomó többsége, és – közelmúltbeli felmérések szerint – Észak-Írországban a polgárok többsége támogatja;

6. emlékeztet arra, hogy a védőhálót csak átmeneti intézkedésként, végső esetben szabad alkalmazni, és üdvözöl minden olyan intézkedést, amely ezt egyértelművé teszi; különösen üdvözli, hogy a kilépésről rendelkező megállapodásban foglaltaknak megfelelően a munkálatok és a beruházások annak feltárására irányuljanak, hogy hogyan lehet olyan, új technológiákon alapuló alternatív megoldásokat kialakítani, amelyek biztosítják, hogy a jövőben ne létesüljön „kemény határ” az Ír-szigeten;

7. megjegyzi, hogy ezek az alternatív megoldások csak akkor elfogadhatók, ha lehetővé teszik a fizikai infrastruktúra elkerülését a határon vagy a kapcsolódó ellenőrzések és ellenőrzések során, a szigetgazdaság védelme és a nagypénteki megállapodás megővése érdekében, beleértve a folyamatos észak-dél együttműködés szükséges feltételeinek fenntartását, valamint az EU belső piaca integritásának biztosítását;

8. úgy véli, hogy az Egyesült Királyság feladata, hogy írásbeli javaslatokat terjesszen elő olyan alternatív megállapodásokra vonatkozóan, amelyek teljes mértékben működőképesek, amelyek átfogóan foglalkoznak a 2017. december 8-i közös jelentés 43. és 49. pontjával, és amelyek figyelembe vehetik az Egyesült Királyság és az EU közötti esetleges jövőbeli szabályozási eltéréseket; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az Egyesült Királyság kormánya annak ellenére, hogy néhány tagja kijelentette, hogy rendelkezésre állnak alternatív megoldások, mindeddig nem terjesztett elő olyan jogilag működőképes javaslatokat, amelyek helyettesíthetnék a védőhálót;

9. megjegyzi, hogy az EU és az Egyesült Királyság közötti jövőbeli kapcsolatokat keretét meghatározó politikai nyilatkozat összhangban van az Európai Parlament 2018. március 14-i, az EU és az Egyesült Királyság közötti jövőbeli kapcsolatokat keretéről szóló állásfoglalásával, amely egy társulási megállapodás megkötését szorgalmazza, valamint bizottságai részletes tájékoztatásával, továbbá tükrözi az EU-val folytatandó jövőbeli kapcsolatok hatálya és mélysége tekintetében hozott döntéseket;

10. kifejezi abbéli hajlandóságát, hogy a politikai nyilatkozatot olyan, hivatalosabb és jogi jellegű dokumentummá alakítsa át, amelyben szerepel az EU és az Egyesült Királyság közötti, olyan szoros társulási megállapodás létrehozásának célkitűzése, amely még életképes alternatív megoldások hiányában sem tenné szükségessé a védőháló alkalmazását;

Megállapodás nélküli kilépés

11. emlékeztet arra, hogy – az EUSZ 50. cikkével összhangban – megállapodás hiányában, illetve az EUSZ 50. cikke (3) bekezdésében említett időszak meghosszabbítása hiányában a Szerződések 2019. november 1-től kezdve nem alkalmazandók az Egyesült Királyságra;

12. hangsúlyozza, hogy amennyiben az Egyesült Királyság megállapodás nélkül lép ki az EU-ból, az teljes mértékben az Egyesült Királyság kormányának a felelőssége; felhívja továbbá a figyelmet egy ilyen „megállapodás nélküli kilépésnek” az észak-ír és az ír határra, valamint a nagypénteki megállapodás működésére és végrehajtására gyakorolt következményeire;

2019. szeptember 18., szerda

13. tudomásul veszi, hogy az alsóházban és azon kívül is határozottan ellenezték az Egyesült Királyság parlamentjének 2019. október 14-ig történő felfüggesztését, ami az Egyesült Királyság Unióból való, megállapodás nélküli kilépésének lehetőségét valószínűsíti;

14. üdvözli mindeközben az uniós intézmények és az EU-27 által elfogadott, a „megállapodás nélküli kilépés” forgatókönyvére vonatkozó készülségi és vészhelyzeti intézkedési terveket; megjegyzi, hogy ezek egyoldalúak, az EU érdekeit védik és átmeneti jellegűek; hangsúlyozza továbbá, hogy ezek nem ugyanolyan joghatással rendelkeznek, mint egy olyan megállapodás, amely lehetővé tenné az uniós tagságból származó előnyök rendezett visszavonását vagy reprodukálását, illetve a kilépésről rendelkező megállapodásban előírt bármely átmeneti időszak feltételeit; üdvözli a Bizottság által 2019. szeptember 4-én előterjesztett legutóbbi javaslatokat, és elkötelezi magát amellett, hogy a lehető legrövidebb időn belül és különösen a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott pénzügyi támogatás tekintetében a lehető legminimálisabbra csökkenti az adminisztratív eljárásokkal járó terheket;

15. megjegyzi, hogy a kilépésről rendelkező megállapodás hiányában nem lehet átmeneti időszakot biztosítani, sem pedig olyan „mini-megállapodásokat” bevezetni, amelyek célja az Egyesült Királyság EU-ból való rendezetlen kilépésével járó fennakadások mérséklése;

16. hangsúlyozza, hogy az Egyesült Királyság Unióból való kilépését követően az EU és az Egyesült Királyság között csak azzal a feltétellel kerülhet sor további tárgyalásokra, hogy az Egyesült Királyság tiszteletben tartja a polgárok jogaival, a pénzügyi elszámolással és a nagypénteki megállapodással kapcsolatos kötelezettségeit és kötelezettségvállalásait;

17. megjegyzi, hogy egy „megállapodás nélküli kilépés” esetén az Egyesült Királyság pénzügyi és egyéb kötelezettségei továbbra is fennállnak; megerősíti, hogy ebben az esetben elutasítja az EU és az Egyesült Királyság közötti bármely megállapodás vagy megállapodások jóváhagyását, mindaddig, amíg az Egyesült Királyság tiszteletben nem tartja kötelezettségvállalásait;

18. emlékeztet arra, hogy az ilyen kötelezettségvállalások teljesítését követően az EU és az Egyesült Királyság közötti jövőbeli kapcsolatok tekintetében erős biztosítékokra és egyenlő versenyfeltételekre van szükség az EU belső piacának védelme és az uniós cégek esetleges tisztességtelen versenyhátrányának elkerülése érdekében; e tekintetben megismétli a 2018. március 14-i állásfoglalásában meghatározott feltételeket, nem utolsósorban a magas szintű környezet-, foglalkoztatás- és fogyasztóvédelem biztosítása tekintetében; megjegyzi, hogy az Európai Parlament nem ratifikálna olyan szabadkereskedelmi megállapodást, amely nem tartja tiszteletben e területek magas szintű védelmét;

19. emlékeztet arra, hogy az Egyesült Királyságban élő uniós polgárok és az EU 27 tagállamában lakóhellyel rendelkező brit polgárok jogainak és életlehetőségeinek – ideértve a foglalkoztatási viszonyt és a szociális jogosultságokat is – védelme továbbra is elsődleges fontosságú, és minden erőfeszítést meg kell tenni annak érdekében, hogy az Egyesült Királyság Unióból való kilépése ne érintse ezeket a polgárokat;

20. aggodalmát fejezi ki az Egyesült Királyság letelepedési rendszerének végrehajtásával és a csupán „előzetes letelepedési engedéllyel rendelkező” jogállású kérelmezők nagy arányával kapcsolatban – az Egyesült Királyság legutóbbi hivatalos számadatai szerint e kérelmezők aránya akár a 42 %-ot is eléri; emlékeztet arra, hogy ez elkerülhető, ha az Egyesült Királyság a deklaratív jellegű közigazgatási eljárást választja, amelynek során a bizonyítási teher az Egyesült Királyság hatóságaira hárul, amennyiben a bejelentést kifogásolják; ezért sürgeti az Egyesült Királyságot, hogy vizsgálja felül megközelítését;

21. arra biztatja az Egyesült Királyságot és az EU-27-et, hogy fogadják el azokat az intézkedéseket, amelyek jogbiztonságot teremtenek az Egyesült Királyságban lakóhellyel rendelkező uniós polgárok számára, illetve az EU 27 tagállamában lakóhellyel rendelkező brit állampolgárok számára; emlékeztet arra az álláspontjára, hogy az EU-27-nek következetes és nagylelkű megközelítést kell követnie az ezekben a tagállamokban élő brit állampolgárok jogainak védelme terén;

22. komoly aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a Belügyminisztérium a 2019. október 31. utáni szabad mozgásra vonatkozóan tett, közelmúltbeli és egymásnak ellentmondó bejelentései a helyzetet igencsak nehezítő bizonytalanságot teremtettek az Egyesült Királyságban élő uniós polgárok számára, mely kijelentések következtében tovább erősödhet a velük szemben tapasztalható ellenséges hangulat, és nehezebbé válhat jogaik érvényesítése;

2019. szeptember 18., szerda

23. emlékeztet arra, hogy számos brit állampolgár határozottan ellenzi az EUMSZ 20. cikke értelmében jelenleg élvezett jogainak elvesztését; javasolja, hogy az EU-27 vizsgálja meg, miként tudná ezt mérsékelni az EU elsődleges jogának keretein belül, teljes mértékben tiszteletben tartva a viszonyosság, a méltányosság, a szimmetria és a megkülönböztetésmentesség elveit;

A 50. cikk szerinti határidő meghosszabbítása

24. megjegyzi, hogy 2019. szeptember 9-én törvénybe iktatták az Egyesült Királyság parlamentjének azon törvényét, amely arra kötelezi az Egyesült Királyság kormányát, hogy kérjen hosszabbítást, amennyiben 2019. október 19-ig nem születik megállapodás az EU-val;

25. jelzi, hogy támogatná az 50. cikk szerinti határidő meghosszabbítását, amennyiben az indokolt és célja van (például egy „megállapodás nélküli brexit” megakadályozása, általános választások vagy népszavazás kiírása, az 50. cikk visszavonása vagy egy, a kilépésről rendelkező megállapodás jóváhagyása), illetve amennyiben az nem érinti hátrányosan az uniós intézmények munkáját és működését;

26. emlékeztet arra, hogy mindaddig nem folytatja le az egyetértés megadásáról szóló szavazást, amíg az Egyesült Királyság parlamentje nem hagyott jóvá megállapodást az EU-val;

27. tudomásul veszi az Egyesült Királyság kormányának azon döntését, hogy a jelenlegi körülmények között nem nevezi ki a biztosjelöltet a következő Európai Bizottságba, és 2019. szeptember 1-jétől bizonyos uniós találkozókra nem küldi az Egyesült Királyság képviselőit; hangsúlyozza, hogy ez nem fogja érinteni az uniós intézmények zökkenőmentes működését, és megerősíti, hogy az Európai Parlamentet illetően az Egyesült Királyság európai parlamenti képviselői az Egyesült Királyság kilépéséig továbbra is az Európai Parlamenti képviselői maradnak, és valamennyi joguk és kötelezettségük megmarad; emlékeztet arra, hogy tagállamként az Egyesült Királyság továbbra is élvezi jogait, és az Egyesült Királyságot továbbra is kötik a Szerződésekből eredő kötelezettségei, többek között a lojális együttműködés elve;

o

o o

28. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanácsnak, az Európai Unió Tanácsának, a Bizottságnak, a tagállamok parlamentjeinek, valamint az Egyesült Királyság kormányának.

2019. szeptember 19., csütörtök

P9_TA(2019)0017

A törökországi helyzet, különös tekintettel a megválasztott polgármesterek elmozdítására

Az Európai Parlament 2019. szeptember 19-i állásfoglalása a törökországi helyzetről, különösen a megválasztott polgármesterek elmozdításáról (2019/2821(RSP))

(2021/C 171/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel korábbi, Törökországról szóló állásfoglalásaira, különösen az EU és Törökország közötti kapcsolatokról szóló 2016. november 24-i ⁽¹⁾, az újságírók törökországi helyzetéről szóló 2016. október 27-i ⁽²⁾, a jelenlegi törökországi emberi jogi helyzetről szóló 2018. február 8-i ⁽³⁾, valamint a Bizottság Törökországgal kapcsolatos, 2019. március 13-i jelentéséről szóló ⁽⁴⁾ állásfoglalására,
- tekintettel az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, az EU bővítési politikájáról szóló, 2019. május 29-i bizottsági közleményre (COM(2019)0260), valamint a Törökországról szóló 2019. évi jelentést kísérő szolgálati munkadokumentumára (SWD(2019)0220),
- tekintettel a 2018. június 18-i elnökségi következtetésekre, valamint a korábbi, idevonatkozó tanácsi és európai tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az Európa Tanács Helyi és Regionális Önkormányzatok Kongresszusa választási megfigyelő küldöttségének előzetes következtetéseire,
- tekintettel a Velencei Bizottság ajánlásaira és Törökországnak a Helyi Önkormányzatok Európai Chartája melletti elkötelezettségére,
- tekintettel az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének (PACE) „Az ellenzéki politikusok romló törökországi helyzete: hogyan lehet megvédeni alapvető jogaikat az Európa Tanács tagállamaiban?” című, 2019. január 24-i 2260. számú határozatára,
- tekintettel az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) szóvivőjének 2019. augusztus 19-i, a megválasztott polgármesterek felfüggesztéséről és több száz, Törökország délkeleti részén élő személy fogva tartásáról szóló nyilatkozataira,
- tekintettel az Emberi Jogok Európai Bíróságának a Selahattin Demirtaş kontra Törökország ügyben hozott ítéletére,
- tekintettel az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének a törökországi demokratikus intézmények működéséről szóló 2156 (2017) számú határozatára,
- tekintettel arra, hogy az EU alapvető értékei a jogállamiságon és az emberi jogok tiszteletben tartásán alapulnak, amelyek minden uniós tagjelölt országra is vonatkoznak,
- tekintettel az emberi jogok európai egyezményére (EJEE) és a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára (ICCPR), amelyeknek Törökország is részes fele,
- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára,
- tekintettel eljárási szabályzata 144. cikkének (5) bekezdésére és 132. cikkének (4) bekezdésére,

⁽¹⁾ HL C 224., 2018.6.27., 93. o.

⁽²⁾ HL C 215., 2018.6.19., 199. o.

⁽³⁾ HL C 463., 2018.12.21., 56. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0200.

2019. szeptember 19., csütörtök

- A. mivel Törökország az EU fontos partnere, és tagjelölt országgént elvárás vele szemben, hogy a legmagasabb szinten érvényesítse a demokráciát, beleértve az emberi jogok, a jogállamiság, a hiteles választások, az alapvető szabadságok és a tisztességes eljáráshoz való egyetemes jog tiszteletben tartását;
- B. mivel Törökországban 2019. március 31-én helyhatósági választásokat tartottak, és azokat az Európa Tanács Helyi és Regionális Önkormányzatok Kongresszusa választási megfigyelő küldöttségének következtetései szerint „rendezett módon bonyolították le”; mivel a helyhatósági választásokon figyelemre méltó volt a szavazók részvételi aránya; mivel a választásokat a megfigyelők széles körben kritikával illették a kormányzó Népszövetség iránti túlzott médiaelfoglaltság miatt;
- C. mivel a 2019. március 31-i helyhatósági választásokon Adnan Selçuk Mızraklı, Diyarbakır település polgármestere 63 %-os, Ahmet Türk, Mardin polgármestere 56 %-os, Bedia Özgökçe, Van polgármestere pedig 54 %-os szavazat-többséget szerzett, ami azt jelenti, hogy mindhárom polgármester egyértelmű népi felhatalmazást kapott a polgármesteri hivatalával kapcsolatos teendők ellátására;
- D. mivel mindhárom polgármester megkapta a Török Köztársaság Legfelsőbb Választási Tanácsa (YSK) jóváhagyását ahhoz, hogy a választásokon jelöltként induljon;
- E. mivel a délkelet-törökországi Diyarbakır, Van és Mardin demokratikusan megválasztott polgármesterei helyébe a kormány maga által kinevezett tartományi kormányzókat/megbízottakat ültetett, azon az alapon, hogy a polgármesterek ellen jelenleg bűnügyi nyomozás folyik a terrorizmushoz fűződő állítólagos kapcsolatok miatt;
- F. mivel Adnan Selçuk Mızraklı, Ahmet Türk, és Bedia Özgökçe Ertan tartományi kormányzókkal való helyettesítése komoly aggodalomra ad okot, mivel megkérdőjelezi a 2019. március 31-i választások demokratikus eredményeinek tiszteletben tartását; mivel 2019. augusztus 18-án 29 különböző törökországi tartományban további 418 polgári személyt – főként önkormányzati képviselőket és alkalmazottakat – vettek őrizetbe hasonló, megalapozatlan állítások alapján;
- G. mivel 2016 szeptemberében az önkormányzatokról szóló török törvényt egy szükségállapoti rendelet értelmében módosították, hogy megkönnyítsék a terrorizmussal való kapcsolatokkal vádolt polgármesterek adminisztratív elmozdítását és tartományi kormányzókkal való felváltását; mivel a Velencei Bizottság felszólította a török hatóságokat, hogy helyezték hatályon kívül a 2016. szeptember 1-i, 674. számú török törvényerejű rendelettel bevezetett rendelkezéseket – amelyeket a szükségállapot nem követel meg szigorúan –, különös tekintettel azon szabályokra vonatkozókat, amelyek lehetővé teszik, hogy a polgármesteri, alpolgármesteri és a helyi önkormányzati képviselői álláshelyeket kinevezések révén töltsék be;
- H. mivel 2019. április 9-én az YSK Törökország délkeleti részén négy további megválasztott polgármestert és önkormányzati képviselőt nyilvánított hivatalba lépésre alkalmatlannak, annak ellenére, hogy a 2019. március 31-i választásokat megelőzően jóváhagyta jelöltségüket, azzal érvelve, hogy e jelöltek korábban köztisztviselők voltak, és munkahelyükről kormányrendelettel bocsátották el őket; mivel e határozatot követően az YSK ezeket a pozíciókat az Igazság és a Fejlődés Pártja (AKP) jelöltjeivel töltötte be; mivel a török politikai ellenzékkel szembeni kemény fellépésre szűkülő demokratikus térben és a török hatóságok folyamatos, az eltérő, többek közt újságírók, emberijog-védők, tudósok, bírák és ügyvédek által megfogalmazott vélemények elhallgatására irányuló intézkedései mellett kerül sor;
- I. mivel számos intézkedés aránytalan, sérti a török nemzeti jogszabályokat és az Európa Tanács tagjainak kötelezettségvállalásait, valamint ellentétes a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányával; mivel a puccskíséret utáni erőszakos fellépés során több mint 150 000 személyt vettek őrizetbe, és 78 000 személyt tartóztattak le terrorizmus vádjával, míg több mint 50 000 személy még mindig – legtöbb esetben meggyőző bizonyítékok hiányában – börtönben van; mivel 2018 decemberében mintegy 57 000 volt a vádemelés nélküli, illetve tárgyalásra váró fogvatartottak teljes száma; mivel a bebörtönzött lakosság több mint 20 %-át terrorizmussal kapcsolatos vádak miatt tartják fogva, köztük újságírókat, politikai aktivistákat, ügyvédeket és emberijog-védőket, ami az igazságszolgáltatás függetlenségével kapcsolatos aggályok súlyosbodását eredményezi;

2019. szeptember 19., csütörtök

- J. mivel – különösen a választási folyamat törvényességének és tisztességességének tiszteletben tartása, valamint az intézmény politikai befolyástól való függetlensége szempontjából – komoly aggodalomra ad okot a Legfőbb Választási Tanács azon döntése, hogy újra kiírja az isztambuli főpolgármester-választást, továbbá a Törökország délkeleti részén fekvő egyes települések polgármesteri székét a választáson második helyezést elért jelölteknek ítéli oda;
- K. mivel 2019. szeptember 3-án a török belügyminiszter bejelentette, hogy más megválasztott tisztviselőket is el fognak távolítani hivatalukból, kifejezetten is utalva Isztambul polgármesterére, Ekrem İmamoğlura;
- L. mivel 2019. szeptember 6-án a Köztársasági Néppárt (CHP) tartományi elnökét, Canan Kaftancıoğlu 9 év és 8 hónap börtönbüntetésre ítélték az elnök megsértése, köztisztviselők megsértése, az állam megszegyenyítése, az emberek ellenségeskedésre és gyűlölködésre való felbujtása vádjával, valamint azért, mert a közösségimédia-csatornáin keresztül 2012 és 2017 között terrorista szervezetet népszerűsítő propagandát terjesztett;
- M. mivel számos, a polgármesterek eltávolítása ellen szervezett nyilvános tüntetést biztonsági okokból betiltottak, és azok, amelyekre sor került, rendőrség általi erőszakos tömegoszlatásba torkolltak, gyakran a résztvevők tömeges letartóztatását és bíróság elé állítását vonva maga után; mivel mindezt a közvetlenül a szükségállapot feloldását követően bevezetett jogszabályok tették lehetővé;
- N. mivel Törökországot számos támadás érte és a 2016-os puccskísérlet során 248 ember lelte halálát;
1. elítéli a törökországi hatóságok azon döntését, hogy megkérdőjelezhető bizonyítékok alapján demokratikusan megválasztott polgármestereket távolítsanak el hivatalukból; hangsúlyozza, hogy ezek az intézkedések továbbra is aláássák a politikai ellenzék arra irányuló képességét, hogy gyakorolhassa jogait és betölthesse demokratikus szerepét; felszólítja a törökországi hatóságokat, hogy haladéktalanul és feltétel nélkül bocsássák szabadon az ellenzék tagjait, akiket az eltérő véleményeket megfogalmazókkal szembeni országos leszámolás keretében tartóztattak le, és hogy ejtsék az ellenük felhozott összes vádat;
 2. határozottan bírálja, hogy a helyi választott képviselőket önkényesen kijelölt, nem választott megbízottak váltják fel, ami még inkább aláassa Törökország demokratikus struktúráját; felszólítja a törökországi hatóságokat, hogy állítsák vissza hivatalába valamennyi polgármestert és más megválasztott tisztviselőt, akik 2019. március 31-én megnyerték a helyi választásokat, és akik megalapozatlan vádak alapján nem foglalhatták el hivatalukat vagy onnan eltávolították őket, illetve nem választott megbízottakat ültettek a helyükre;
 3. határozottan elítéli a Canan Kaftancıoğlu ellen meghozott, politikai indíttatású ítéletet, amellyel egyértelműen azért büntették, mert kulcsszerepet játszott az isztambuli polgármester sikeres választási kampányában, és követeli annak azonnali visszavonását;
 4. elítéli a törökországi hatóságok azon fenyegetéseit, miszerint további megválasztott tisztviselőket fognak eltávolítani, és felszólítja Törökországot, hogy tartózkodjon a további megfélemlítő intézkedésektől;
 5. ismételten hangsúlyozza a Törökországgal fenntartott jó kapcsolatok fontosságát, amelyek közös értékeken, az emberi jogok tiszteletben tartásán, a jogállamiságon, a szabad és demokratikus választásokon – ideértve a választási eredmények tiszteletben tartását is –, valamint az alapvető szabadságokon és a tisztességes eljáráshoz való egyetemes jogon alapulnak; felhívja a török kormányt, hogy szavatolja a Törökországban élők és dolgozók – többek között a nemzetközi védelemre szorulóknak – emberi jogait;
 6. mélyeséges aggodalmát fejezi ki ismét az alapvető szabadságok és a jogállamiság helyzetének törökországbeli folyamatos romlása miatt, valamint elítéli az önkényes fogva tartás, az igazságügyi és hatósági zaklatás, az utazási tilalmak és az egyéb további, török állampolgárok ezreinek – köztük politikusok és választott tisztviselők, emberijog-védők, köztisztviselők, civil szervezetek tagjainak, tudományos dolgozók, valamint számtalan átlagpolgár – üldözését szolgáló eszközök alkalmazását; aggodalmát fejezi ki a – jelentések szerint – túlságosan általános és homályos terrorista bűncselekmények miatti folyamatos vádeljárások és nyomozások kapcsán;
 7. sürgeti Törökországot, hogy terrorizmusellenes jogszabályait hozza összhangba a nemzetközi emberi jogi normákkal; újfent hangsúlyozza, hogy a terrorizmus elleni küzdelmet szolgáló, tág meghatározásokon alapuló törökországi jogszabályokat nem szabad a véleménynyilvánítás szabadságához fűződő jogukat gyakorló állampolgárok és média megbüntetésére, vagy a megválasztott képviselők önkényes elmozdítására és kormány megbízottakra történő lecserélésére felhasználni;

2019. szeptember 19., csütörtök

8. felszólítja a törökországi hatóságokat, hogy a pluralizmus, valamint az egyesülés és véleménynyilvánítás szabadságának biztosításával tartsák tiszteletben a nemzetközi alapelveket, bevált gyakorlatokat, továbbá garantálják a támogató környezetet a török emberek szabad és méltányos akaratnyilvánítása nyomán megválasztottak számára; hangsúlyozza, hogy e döntések az EJEE értelmében sértik a szabad választáshoz, a politikai részvételhez, valamint a véleménynyilvánítás szabadságához való jogokat;
 9. ismételten aggodalmának ad hangot a bírósági eljárások helyi választott képviselőkkel szembeni túlzott alkalmazása miatt Törökországban, valamint annak kapcsán, hogy a választott képviselőket kinevezett tisztviselőkkel váltják fel, amely gyakorlat súlyosan sérti a helyi szintű demokrácia megfelelő érvényesülését;
 10. felszólítja a török kormányt, hogy minden személy számára szavatolja a tisztességes eljáráshoz való jogot, továbbá biztosítsa, hogy mindenkinek joga legyen ahhoz, hogy a nemzetközi normáknak megfelelően az ügyeket olyan független bíróság vizsgálja felül, amely jogorvoslatot – többek között az okozott anyagi és erkölcsi kárért járó kártérítést – biztosíthat; felszólítja Törökországot, hogy egyfelől biztosítsa a Török Emberi Jogi és Egyenlőségi Intézmény és a török ombudsmani intézmény operatív, strukturális és pénzügyi függetlenségét annak érdekében, hogy azok képesek legyenek valós felülvizsgálati és jogorvoslati lehetőségek biztosítására, másfelől pedig tartsa tiszteletben az Emberi Jogok Európai Bíróságának határozatait;
 11. elítéli, hogy Selahattin Demirtaş ellenzéki vezetőt és elnökjelöltet továbbra is őrizetben tartják, és felszólít azonnali, feltétel nélküli szabadon bocsátására; tudomásul veszi az Emberi Jogok Európai Bíróságának Selahattin Demirtaş ügyében hozott ítéletét, amely felszólítja a törökországi hatóságokat Selahattin Demirtaş azonnali szabadon bocsátására;
 12. komoly aggodalmát fejezi ki a közösségi média felületeinek törökországi hatóságok általi ellenőrzése és a közösségi médiához tartozó felhasználói fiókok letiltása miatt;
 13. felhívja az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy minden részletre kiterjedően számoljanak be a Parlamentnek a 2019. szeptember 13-i EU–Törökország politikai párbeszéd keretében megvitatott témákról;
 14. sürgeti a Bizottság alelnökét / az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseletét, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy egyfelől továbbra is tartsák napirenden törökországi partnereikkel az ellenzék letartóztatott tagjainak, a fogva tartott emberijog-védők, politikai aktivisták, ügyvédek, újságírók és tudományos dolgozók helyzetét, másfelől pedig nyújtsanak diplomáciai és politikai segítséget e személyeknek, többek között azzal, hogy megfigyelőként követik a bírósági tárgyalásokat, illetve nyomon követik a pereket; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat az emberijog-védőknek szóló sürgősségi támogatások fokozottabb alkalmazására, valamint hogy gondoskodjanak az emberi jogok védelmezőiről szóló uniós iránymutatások maradéktalan végrehajtásáról;
 15. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének / az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseletének, Törökország elnökének, Törökország kormányának és parlamentjének, és intézkedjen ezen állásfoglalás török nyelvre való lefordításáról.
-

2019. szeptember 19., csütörtök

P9_TA(2019)0018

Mianmar és különösen a rohindzsák helyzete

Az Európai Parlament 2019. szeptember 19-i állásfoglalása Mianmarról és különösen a rohindzsák helyzetéről (2019/2822(RSP))

(2021/C 171/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Mianmarról és a rohindzsák helyzetéről szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a 2015. május 21-i ⁽¹⁾, a 2016. július 7-i ⁽²⁾, a 2016. december 15-i ⁽³⁾, a 2017. szeptember 14-i ⁽⁴⁾, a 2018. június 14-i ⁽⁵⁾ és a 2018. szeptember 13-i ⁽⁶⁾ állásfoglalására,
 - tekintettel a Mianmarról/Burmáról szóló, 2018. február 26-i tanácsi következtetésekre és a 2018. december 10-iekre,
 - tekintettel az Európai Unió és Mianmar közötti, 2019. június 14-én Nay Pyi Tawban tartott ötödik emberi jogi párbeszédre,
 - tekintettel a menekültek helyzetére vonatkozó, 1951. évi ENSZ-egyezményre és annak 1967. évi jegyzőkönyvére,
 - tekintettel a népirtás bűntettének megelőzéséről és büntetéséről szóló 1948. évi ENSZ-egyezményre,
 - tekintettel a Rakhajn állammal foglalkozó, Kofi Annan által vezetett tanácsadó bizottság végleges jelentésére és ajánlásaira,
 - tekintettel az ENSZ főtitkárának a konfliktusok során előforduló szexuális erőszakra szóló, a Biztonsági Tanács által közzétett 2018. március 23-i jelentésére (S/2018/250),
 - tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának a Mianmarral foglalkozó független nemzetközi tényfeltáró misszió (UNIFFM) részletes megállapításairól szóló, 2018. augusztus 8-i jelentésére (A/HRC/42/50), az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának a rohindzsa muszlimok és más kisebbségek emberi jogainak Mianmarban fennálló helyzetéről szóló, 2018. október 3-i határozatára (A/HRC/RES/39/2), valamint az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának a Mianmarra irányuló független vizsgálati mechanizmusról szóló, 2019. augusztus 7-i jelentésére (A/HRC/42/66),
 - tekintettel az UNIFFM-nek a Mianmarban tapasztalható szexuális és nemi alapú erőszakra és az etnikai konfliktusok nemi szempontú hatásáról szóló, 2019. augusztus 22-i jelentésére (A/HRC/42/CRP.4),
 - tekintettel az 1949. évi genfi egyezményre és annak csatolt jegyzőkönyveire,
 - tekintettel az Emberi Jogok 1948. évi Egyetemes Nyilatkozatára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 144. cikkének (5) bekezdésére és 132. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel 2017 óta biztonsága érdekében több mint 700 000 rohindzsa menekült el Mianmarból a szomszédos Bangladesbe az elnyomást, az emberi jogok folyamatos súlyos megsértését, többek között a széles körben elterjedt gyilkosságokat, a nemi erőszakot, valamint a falvak felégetését követően, amelyet mianmari fegyveres csoportok követtek el Rakhajn államban, ahol több mint 1 millió rohindzsa él;

⁽¹⁾ HL C 353., 2016.9.27., 52. o.

⁽²⁾ HL C 101., 2018.3.16., 134. o.

⁽³⁾ HL C 238., 2018.7.6., 112. o.

⁽⁴⁾ HL C 337., 2018.9.20., 109. o.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0261.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0345.

2019. szeptember 19., csütörtök

- B. mivel a rohindzsákat széles körben a leginkább üldözött kisebbségek közé sorolják, és ők alkotják a legnagyobb hontalan csoportot, közülük pedig sokan a világ legnagyobb menekülttáborában, Kutupalongban (Cox's Bazar, Banglades) élnek;
- C. mivel a bangladesi menekülttáborok túlszűfoltak és azok higiéniai körülményei rosszak, a nők és a gyermekek számára korlátozott hozzáférést biztosítanak az anyasági és egészségügyi ellátáshoz, továbbá rendkívüli mértékben ki vannak téve a természeti katasztrófáknak, többek között a földrengéseknek és az áradásoknak; mivel a menekülttáborokban élő rohindzsa lakosság még mindig súlyos fenyegetésnek van kitéve, és a rossz minőségű étel és a víz miatt számos betegség és fertőzés súlyosan veszélyezteti őket; mivel a rohindzsa gyermekek még mindig nem férnek hozzá kellő mértékben a formális oktatáshoz; mivel az elmúlt hetekben korlátozták a bangladesi rohindzsa menekülteket a véleménynyilvánítás, a békés gyülekezés és az egyesülés szabadságához fűződő joguk tekintetében; mivel a kijárási tilalmak és a kommunikációs csatornák leállítása elősegíthetik a velük szemben alkalmazott további súlyos emberi jogi visszaéléseket;
- D. mivel a becslések szerint mintegy 600 000 rohindzsa marad Rakhajn államban, ahol jelenleg diszkriminatív politikákat és gyakorlatokat alkalmaznak, rendszeresen megsértik alapvető jogait, önkényes letartóztatásokat eszközölnek, túlszűfolt táborokban tartják őket fogva, akadályozzák a mozgás szabadságát, valamint szigorúan korlátozzák az oktatáshoz és az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférést;
- E. mivel 2019 júniusa óta a mianmari hatóságok előírták a távközlés szüneteltetését Rakhajn állam északi és középső részén, valamint Paletwában, Chin államban; mivel Rakhajn államban szigorú katonai ellenőrzéseket alkalmaznak, amelyek korlátozzák az államba való bejutást és a médialefedettséget;
- F. mivel Mianmar és Banglades repatriálási terveket jelentett be, amelyeket a garanciák hiánya miatt töröltek; mivel a menekültek súlyos traumát szenvedtek, és félnek a visszatéréstől; mivel az összes visszaküldésnek biztonságosnak, önkéntesnek, méltóságteljesnek, fenntarthatónak kell lennie és a visszaküldés tilalmának elvével összhangban kell történnie;
- G. mivel 2018. augusztus 27-én az UNIFFM jelentést tett közzé, amelyben arra a következtetésre jutott, hogy az emberi jogok legsúlyosabb megsértését és a nemzetközi jog szerinti legsúlyosabb bűncselekményeket – köztük az emberiség elleni bűncselekményeket és a valószínűsíthető népirtásokat – a rohindzsákkal szemben követték el; mivel 2018. december 10-én a Tanács mély aggodalmát fejezte ki az UNIFFM megállapításaival kapcsolatban; mivel Mianmar mindaddig megtagadta az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa által létrehozott tényfeltáró misszióknak az országba való belépését, és nem biztosítja a mianmari emberi jogi helyzettel foglalkozó különleges ENSZ-előadót;
- H. mivel az UNIFFM 2019. szeptember 16-i legutóbbi jelentése szerint a mianmari kormány fellépései továbbra is egy átfogó és módszeres támadás részét képezik, amely a Rakhajn államban maradó többi rohindzsa elleni üldöztetésnek és más, emberiség elleni bűncselekménynek minősül; mivel az UNIFFM 2019. augusztus 22-i jelentésében beszámolt továbbá szexuális és nemi alapú erőszakkal járó, szándékosan és folyamatosan elkövetett súlyos cselekményekről, ideértve a mianmari katonai és biztonsági erők által a rohindzsa nőkkel, gyermekekkel és transzneműekkel szemben elkövetett módszeres nemi erőszakot, csoportosan elkövetett nemi erőszakot és erőszakos szexuális cselekményeket, az etnikai kisebbségek megbüntetésére irányuló tisztogatási kampány részeként; mivel a szexuális erőszakot arra használják fel, hogy egész közösségeket osszának meg, és hogy eltántorítsák a nőket és a lányokat a hazatéréstől; mivel a táborokban a megerőszakolt áldozatok a közösség általi társadalmi kirekesztéssel kényszerülhetnek szembesülni;
- I. mivel az EU következetesen felhívta a figyelmet arra, hogy az ilyen bűncselekményekért felelős személyeket felelősségre kell vonni, továbbá bemutatta és támogatta az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának 2018. szeptember 27-i ülésén és az ENSZ Közgyűlés harmadik bizottságában 2018. november 16-án elfogadott állásfoglalásokat; mivel a mianmari hatóságok nem hajlandók komolyan kivizsgálni a rohindzsák emberi jogainak megsértését és felelősségre vonni az elkövetőket; mivel Mianmar továbbra is tagadja, hogy ezeket a jogokat valaha is megsértették volna; mivel a rohindzsák elleni támadásokat felügyelő legmagasabb rangú katonai személyiségek továbbra posztjukon maradnak; mivel a hatóságok nem hajlandók együttműködni az ENSZ mechanizmusaival;

2019. szeptember 19., csütörtök

- J. mivel 2019. április 29-én a Tanács egy évvel, 2020. április 30-ig meghosszabbította a Mianmarral szembeni korlátozó intézkedéseket, beleértve arra a 14 magas rangú katonára, határőrre és rendőrségi tisztviselőre vonatkozó vagyonbefagyasztást és utazási tilalmat Mianmarban, akik a rohindzsa népesség, a falvak etnikai kisebbsége, valamint civilek ellen Arakan, Kacsin és Sán államban elkövetett emberi jogi jogsértésekért felelősek;
- K. mivel a rohindzsák hivatalosan hontalanok az 1982-es burmai állampolgársági törvény elfogadása óta, ami megfosztja a rohindzsákat olyan alapvető polgári, politikai és társadalmi-gazdasági jogoktól, mint a mozgás szabadsága, a politikai részvétel, a foglalkoztatás és a szociális jólét; mivel a becslések szerint 1,1 millió rohindzsától megtagadták az állampolgárság megszerzését; mivel a hazatérő rohindzsáknak nemzeti ellenőrző kártyát kellene aláírniuk, ami megfosztaná őket a mianmari állampolgárságtól;
1. ismételten határozottan elítéli valamennyi múltbeli és jelenlegi emberi jogi jogsértést, valamint a módszeres és széles körű támadásokat, többek között gyilkosságokat, zaklatást, nemi erőszakot és a tulajdon megsemmisítését, amelyek az UNIFFM és az ENSZ emberi jogi főbiztosának adatai szerint népirtásnak, háborús bűncselekménynek és a rohindzsákkal szemben a fegyveres erők által elkövetett, emberiesség elleni bűncselekményeknek minősülnek; határozottan elítéli a katonaság és a biztonsági erők aránytalan fellépését; hangsúlyozza, hogy a katonaság folyamatosan elmulasztotta a nemzetközi emberi jogi normák és a nemzetközi humanitárius jog tiszteletben tartását;
 2. legmélyebb aggodalmát fejezi ki a folyamatos konfliktus, jogsértések, valamint a szexuális és nemi alapú erőszak miatt, amelyet a jelentések szerint a fegyveres erők követtek el a rohindzsák ellen Mianmarban; elítéli a nemzetközi humanitárius és emberi jogi normák ilyen megsértését, és ismételten felszólítja az Aung San Suu Kyi vezette mianmari kormányt és a biztonsági erőket, hogy azonnal állítsák le a rohindzsák és más etnikai csoportok ellen jelenleg irányuló erőszakos cselekményeket, gyilkosságokat, valamint szexuális és nemi alapú erőszakot;
 3. elítéli a rohindzsákkal szemben folyamatosan fennálló megkülönböztetést, valamint a szabad mozgáshoz való jogukat érintő súlyos korlátozásokat és alapvető szolgáltatásaik hiányát Mianmarban; hangsúlyozza, hogy a média szabadsága és a kritikus újságírás a demokrácia alappillérei, és elengedhetetlenek a jó kormányzás, az átláthatóság és az elszámoltathatóság előmozdításához; felszólítja a mianmari kormányt, hogy tegye lehetővé a nemzetközi megfigyelők (többek között az ENSZ mianmari emberi jogi helyzettel foglalkozó különleges előadója, független megfigyelők és emberi jogi személyek és humanitárius szervezetek) számára a Rakhajn, Kacsin és Sán államokba való teljes körű és akadálytalan belépést annak érdekében, hogy biztosítsák az emberi jogok valamennyi fél általi súlyos megsértésére vonatkozó állítások független és pártatlan kivizsgálását, valamint hogy a fennmaradó négy – Ponnagyun, Mrauk-U, Kyuaktaw és Minbya – településen szüntessék meg az internet letiltását;
 4. felszólítja a mianmari hatóságokat, hogy teremtsék meg a feltételeket és garanciákat a szülőföldjükre visszatérni kívánó rohindzsák biztonságos, önkéntes, méltóságteljes és fenntartható, az ENSZ felügyelete alatti visszatéréséhez; sürgeti mind a mianmari, mind a bangladesi kormányt, hogy teljes körűen tartsák be a visszaküldés tilalmának elvét; sürgeti a mianmari kormányt, hogy ismerje el a rohindzsák teljes jogú állampolgárságát, beleértve a kapcsolódó jogokat és az alkotmányos biztosítékokat, és haladéktalanul hajtsa végre a Rakhajn tanácsadó bizottság ajánlásait; felszólítja továbbá a mianmari kormányt, hogy kezdjen párbeszédet a rohindzsa tisztviselővel, és ismerje el a rohindzsákat a jogszabályok által Mianmarban elismert 135 etnikai csoport egyikének;
 5. elismeri az Európai Unió és Mianmar közötti ötödik emberi jogi párbeszéd munkáját; megjegyzi, hogy a megbeszélések az emberi jogi kérdések széles körére terjedtek ki, ideértve az emberi jogi jogsértések miatti elszámoltathatóságot, a Rakhajn, Kacsin és Sán államokban fennálló helyzetet, beleértve a humanitárius hozzáférést, az alapvető jogokat és szabadságokat, a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek szükségleteit, a gazdasági és szociális jogokat, a migrációt és a többoldalú fórumokon való emberi jogi együttműködést; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a párbeszéd a helyszínen nem befolyásolta a helyzetet;
 6. felszólítja a kormányt és a mianmari fegyveres erőket, hogy tegyék lehetővé az emberi jogok állítólagos súlyos és rendszeres megsértésének hiteles és független kivizsgálását; hangsúlyozza, hogy az ilyen bűncselekmények elkövetőit haladéktalanul bíróság elé kell állítani;

2019. szeptember 19., csütörtök

7. ismételten kéri az Európai Külügyi Szolgálatot (EKSZ) és a tagállamokat, hogy többoldalú fórumokon törekedjenek a mianmari bűncselekmények elkövetőinek elszámoltatására; e tekintetben üdvözlí, hogy az EU vezető szerepet játszott az ENSZ Mianmarra vonatkozó független vizsgálati mechanizmusának létrehozásában, amelynek célja a Mianmarban 2011 óta elkövetett legsúlyosabb nemzetközi bűncselekményekkel és jogsértésekkel kapcsolatos bizonyítékok összegyűjtése, megerősítése, megőrzése és elemzése; felszólítja Mianmart, hogy működjön együtt az elszámoltathatóság biztosítására irányuló nemzetközi erőfeszítésekkel, többek között azáltal, hogy lehetővé teszi az országba való belépést az újonnan működésbe lépett, Mianmarra vonatkozó független vizsgálati mechanizmus számára; felszólítja az EU-t, annak tagállamait és a nemzetközi közösséget annak biztosítására, hogy a Mianmarra vonatkozó független vizsgálati mechanizmus megfelelő támogatással – beleértve a pénzügyi támogatást is – rendelkezzen megbízatásának végrehajtásához;

8. üdvözlí, hogy az EU Külügyek Tanácsa 2018. június 24-én és 2018. december 21-én szankciókat fogadott el a mianmari fegyveres erők (Tatmadaw), illetve a határőrség és rendőrség azon tagjai ellen, akik a rohindza lakosság elleni súlyos emberi jogi jogsértésekért felelősek, és elvárja, hogy e személyeket a szankciórendszer keretében folyamatosan vizsgálják felül; ismételten felszólítja az ENSZ Biztonsági Tanácsát, hogy vezessen be átfogó fegyverembargót Mianmarral szemben, és fogadjon el célzott szankciókat azokkal a természetes és jogi személyekkel szemben, akik az emberi jogok súlyos megsértéséért felelősek;

9. emlékezteti Mianmar kormányát arra, hogy teljesítenie kell a demokratikus elvekkel és az alapvető emberi jogokkal kapcsolatos kötelezettségeit és kötelezettségvállalásait, amelyek a „fegyver kivételével mindent” (EBA) rendszer alapvető elemét képezik; elvárja, hogy a Bizottság e tekintetben vizsgálatot indítson; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság még nem indított ilyen vizsgálatot;

10. üdvözlí a Nemzetközi Büntetőbíróság határozatát, amely szerint illetékessége kiterjed a rohindza nép MianmARBól történő deportálására, valamint a Nemzetközi Büntetőbíróság főügyészének azon döntését, hogy megkezdi a rohindza nép ellen elkövetett bűncselekmények – amelyekre 2016. október óta kiterjed a bíróság illetékessége – előzetes kivizsgálását; felszólítja a mianmari hatóságokat, hogy működjön együtt a Nemzetközi Büntetőbírósággal; felszólítja Mianmart, hogy csatlakozzon a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútumához; felszólítja az ENSZ Biztonsági Tanácsát, hogy a mianmari helyzetet utalja a Nemzetközi Büntetőbíróság elé, beleértve a rohindzsákkal szemben az illetékessége alá tartozó valamennyi bűncselekményt, vagy hozzon létre egy ad hoc nemzetközi büntetőbíróságot; ismételten felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy vállaljanak vezető szerepet az ENSZ Biztonsági Tanácsában arra vonatkozóan, hogy a mianmari helyzetet a Nemzetközi Büntetőbíróság elé utalják; felszólítja továbbá az EU-t és tagállamait, hogy csatlakozzanak az arra irányuló erőfeszítésekhez –és támogassák ezeket –, hogy az ENSZ népirtás elleni egyezményének Mianmar általi esetleges megsértése ügyének tárgyalása megkezdődhessen a Nemzetközi Bíróság előtt;

11. felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának következő ülésén támogassák a Mianmarról szóló állásfoglalás elfogadását;

12. üdvözlí a bangladesi kormány és lakosság arra irányuló erőfeszítéseit, hogy menedéket és biztonságot nyújtsanak a rohindza menekültek számára, és arra ösztönzi őket, hogy továbbra is nyújtsanak humanitárius segítséget a mianmari menekültek számára; felszólítja a bangladesi hatóságokat, hogy biztosítsák a rohindza gyermekek számára a minőségi oktatáshoz való teljes és megkülönböztetésmentes hozzáférést, szüntessék meg az internethez és az online kommunikációhoz való hozzáférésre, valamint a szabad mozgásra vonatkozó korlátozásokat, és biztosítsák, hogy a táborokban működő biztonsági erők a menekültek személyes biztonságának védelme érdekében betartsák az összes szabványt;

13. üdvözlí, hogy 2019. szeptember elején az EU 2 millió EUR-val támogatja az ENSZ Élelmezési Világprogramját a Cox's Bazar rohindza táborai számára, azonban kéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a helyi szükségletekre tekintettel folytassák az erre irányuló erőfeszítéseiket; emlékeztet arra, hogy a menekült népesség megsegítésének pénzügyi felelőssége nem terhelheti aránytalanul Bangladest; felszólít a menekülteket befogadó közösségek további nemzetközi támogatására, többek között a belső szociális, oktatási, egészségügyi és gazdasági kihívások kezelése révén;

14. emlékeztet továbbá arra, hogy a menekülttáborokban orvosi és pszichológiai segítséget kell nyújtani, és ezeket különösen a kiszolgáltatott helyzetben lévő csoportok – többek között a nők és a gyermekek – igényeihez kell igazítani; kéri a támogató szolgáltatások bővítését a nemi erőszak és a szexuális támadások áldozatai számára;

2019. szeptember 19., csütörtök

15. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást Mianmar kormányának és parlamentjének, Ang Szan Szú Csí államminiszternek, Banglades kormányának és parlamentjének, a Bizottság alelnökének/az Unió kül- és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, a Délkelet-ázsiai Nemzetek Szövetsége (ASEAN) főtitkárának, az ASEAN emberi jogokkal foglalkozó kormányközi bizottságának, az ENSZ mianmari emberi jogi helyzettel foglalkozó különleges előadójának, az ENSZ menekültügyi főbiztosának és az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának.

2019. szeptember 19., csütörtök

P9_TA(2019)0019

Irán, különösen a nőjogi jogvédők és a bebörtönzött uniós kettős állampolgárok helyzete**Az Európai Parlament 2019. szeptember 19-i állásfoglalása Iránról, különösen a nőjogi jogvédők és a bebörtönzött uniós kettős állampolgárok helyzetéről (2019/2823(RSP))**

(2021/C 171/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Iránról, különösen az emberi jogokról szóló korábbi állásfoglalásaira, mindenekelőtt az Iránról, különösen az emberijog-védők ügyéről szóló, 2019. március 14-i ⁽¹⁾, az Iránról, különösen Naszrín Szotúdeh ügyéről szóló, 2018. december 13-i ⁽²⁾, az Iránban bebörtönzött EU–iráni kettős állampolgárságú személyek helyzetéről szóló, 2018. május 31-i ⁽³⁾, a nukleáris megállapodást követően az EU Iránnal kapcsolatos stratégiájáról szóló, 2016. október 25-i ⁽⁴⁾, az EU Iránnal kapcsolatos stratégiájáról szóló, 2014. április 3-i ⁽⁵⁾, a halálbüntetésről szóló, 2015. október 8-i ⁽⁶⁾ és az emberi jogok megsértésének legutóbbi eseteiről Iránban című, 2011. november 17-i ⁽⁷⁾ állásfoglalásra,
- tekintettel az Iránról szóló, 2019. február 4-i tanácsi következtetésekre és az iráni helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szemben hozott korlátozó intézkedésekről szóló 359/2011/EU tanácsi rendeletet végrehajtó, 2019. április 8-i (EU) 2019/560 tanácsi végrehajtási rendeletre, amely 2020. április 13-ig egy évvel meghosszabbítja az emberi jogok Iránban történő súlyos megsértésével kapcsolatos korlátozó intézkedéseket ⁽⁸⁾,
- tekintettel az ENSZ főtitkárának az Iráni Iszlám Köztársaságban az emberi jogok helyzetéről szóló, 2019. február 8-i jelentésére,
- tekintettel a különleges előadónak az Iráni Iszlám Köztársaságban az emberi jogok helyzetéről szóló, 2018. szeptemberi, 2019. január 30-i és 2019. július 18-i jelentéseire, valamint a fejkendő kötelező viselése elleni nyilvános tiltakozás miatt önkényesen fogva tartott három iráni nő, Mojgan Keshavarz, Monireh Arabshahi és Yasaman Aryani fogva tartásáról és hosszú börtönbüntetéséről szóló, 2019. augusztus 16-i nyilatkozatára,
- tekintettel az ENSZ emberi jogi főbiztosa „Iránnak meg kell védenie a nőjogi jogvédőket” című, 2018. november 29-i nyilatkozatára,
- tekintettel a halálbüntetésről, a kínzásról, az online és offline véleménynyilvánítás szabadságáról és az emberijog-védőkről szóló uniós iránymutatásokra,
- tekintettel az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) szóvivőjének Naszrín Szotúdeh iráni emberi jogi ügyvéd elítéléséről szóló, 2019. március 12-i nyilatkozatára,
- tekintettel az Emberi Jogok 1948. évi Egyetemes Nyilatkozatára,
- tekintettel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára (1966), amelynek Irán is részes fele,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0204.⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0525.⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0231.⁽⁴⁾ HL C 215., 2018.6.19., 86. o.⁽⁵⁾ HL C 408., 2017.11.30., 39. o.⁽⁶⁾ HL C 349., 2017.10.17., 41. o.⁽⁷⁾ HL C 153. E, 2013.5.31., 157. o.⁽⁸⁾ HL L 98., 2019.4.9., 1. o.

2019. szeptember 19., csütörtök

- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének az Iráni Iszlám Köztársaságban az emberi jogok helyzetéről szóló, 2018. december 17-i határozatára,
 - tekintettel az új uniós stratégiai keretre és az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó uniós cselekvési tervre, melynek célja, hogy az emberi jogok védelme és felügyelete az uniós politikák középpontjába kerüljön,
 - tekintettel a bármely formában fogva tartott vagy börtönbüntetésüket töltő személyek védelméről szóló, 1988-as ENSZ-alapelvekre,
 - tekintettel az ENSZ fogvatartottakkal való bánásmódra vonatkozó, 2015-ös minimumszabályaira (Nelson Mandela-szabályok),
 - tekintettel az iráni elnök polgári jogokról szóló chartájára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 144. cikkének (5) bekezdésére és 132. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel az elmúlt hónapokban az iráni forradalmi bíróságok jelentősen fokozták a hidzsáb kötelező viselése ellen tiltakozó női jogvédők békés ellenállásával szembeni kemény fellépést, és többek között megnövelték a börtönbüntetések hosszát; mivel az ENSZ szerint 2018 óta legalább 32 személyt tartóztattak le, és legalább 10 személyt börtönöztek be azért, mert tiltakoztak a hidzsáb kötelező viselése ellen;
- B. mivel Mojgan Keshavarz, Monireh Arabshahi és Yasaman Aryani iráni aktivistákat 2019 áprilisában önkényesen letartóztatták, miután közzétettek egy olyan online videót, amelyben fejkendő nélkül jelentek meg, békésen tiltakozva a kötelező kendőviselést előíró iráni jogszabályok ellen, miközben 2019. március 8-án, a nemzetközi nőnap alkalmából virágokat osztanak a teheráni metrón; mivel Sahar Khodayari iráni nő, akit azért tartottak fogva, mert egy stadionban meg akart nézni egy labdarúgó-mérkőzést, mikor megtudta, hogy tettéért hat hónapos börtönbüntetést szabtak ki rá, tiltakozásul felgyújtotta magát és halált szenvedett;
- C. mivel 2019 augusztusában Mojgan Keshavarzot, Yasaman Aryanit, Monireh Arabshahit és Saba Kord-Afsharit 16 és 24 év közötti hosszúságú szabadságvesztésre ítélték; mivel a kezdeti vizsgálati szakaszban megtagadták tőlük az ügyvédi segítség igénybevételét, és állítólag jogi képviselőik számára megtiltották, hogy a bíróság előtt képviseljék őket; mivel büntetésük közvetlenül összefügg azzal, hogy a nemek közötti egyenlőség védelme érdekében békés módon gyakorolták a véleménynyilvánítás és a gyülekezés szabadságához fűződő jogukat Iránban;
- D. mivel 2019. augusztus 27-én az elsőfokú bíróság elítélt három női munkajogi aktivistát – Sepideh Gholiant, Sanaz Allahyarit és Asal Mohammadit – többek között olyan vádak alapján, mint „a nemzetbiztonság elleni gyülekezés és összejátszás”; mivel augusztus 24-én és 31-én derült ki, hogy Marzieh Amirit és Atelfeh Rangrizt, két női munkajogi jogvédőt, akiket a munka ünnepén tartott békés tiltakozáson letartóztattak és azóta fogva tartottak, 10 és fél év börtönbüntetésre és 148 korbácsütésre, illetve 11 és fél év börtönbüntetésre és 74 korbácsütésre ítélték olyan vádak alapján, mint „a nemzetbiztonság elleni gyülekezés és összejátszás” „államellenes propaganda” és „a közrend megzavarására”;
- E. mivel Irán nem ratifikálta a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló, az ENSZ-közgyűlés által 1979-ben elfogadott egyezményt, mivel Iránnak számos megkülönböztető törvénye van, különösen a személyes státuszhoz kapcsolódó jogi rendelkezéseket illetően;
- F. mivel továbbra is letartóztatják az EU-iráni kettős állampolgárságú személyeket, és azt követően hosszú ideig magánzárkában tartják, illetve vallatják őket, mellőzik a jogszerű eljárást, a tisztességes tárgyalást és hosszú börtönbüntetések szabnak ki rájuk homályos vagy pontatlan „nemzetbiztonsági” és „kémkedési” vádak alapján, továbbá a bebörtönzöttek ellen államilag támogatott rágalmozó kampányt folytatnak; mivel Irán nem ismeri el a kettős állampolgárságot, korlátozva ezáltal a külföldi nagykövetségek lehetőségét, hogy kapcsolatba lépjenek az ott fogva tartott kettős állampolgáraikkal;
- G. mivel legalább hat EU-iráni kettős állampolgár – Nazanin Zaghari-Ratcliffe, Ahmadreza Djalali, Kamal Ahmady, Kamran Ghaderi, Massud Mossaheb and Morad Tahbaz – van jelenleg börtönben Iránban;

2019. szeptember 19., csütörtök

- H. mivel Nazanin Zaghari-Ratcliffe-t, a Thomson Reuters Alapítvány által alkalmazott brit-iráni állampolgárt 2016. április 3. óta jogellenesen börtönben tartják Iránban, miután hónapokig törvénytelenen tartották fogva, kémkedéssel vádolták, majd később megtagadták tőle a szabad és tisztességes tárgyalást; mivel többször is megtagadták tőle az orvosi kezelést, ami fizikai és mentális egészségének romlásához vezetett; mivel a közelmúltban megtagadták tőle a hozzáférést a nemzetközi telefonhívásokhoz, és a családi látogatások számát havi egy alkalomra korlátozták;
- I. mivel az iráni–brit állampolgárságú szociálintropológust, Kameel Ahmadyt nyilvánosságra nem hozott vádak alapján 2019. augusztus 11. óta fogva tartják Teheránban; mivel az iráni, brit és egyesült államokbeli állampolgársággal rendelkező Morad Tahbaz üzletembert legalább kilenc környezetvédővel együtt kémkedés állítólagos vádjával 2018 januárja óta fogva tartják;
- J. mivel Ahmadreza Djalali iráni születésű svéd tudóst és orvost 2016. áprilisa óta az Evin börtönben tartják fogva, és 2017. októberében kémkedésért halálos ítéletet kapott állítólag kényszer hatása alatt tett beismerő vallomás alapján;
- K. mivel Kamran Ghaderi iráni-osztrák kettős állampolgár egy osztrák informatikai vállalat vezérigazgatója volt, amikor a nemzetbiztonsági minisztérium ügynökei a teheráni nemzetközi repülőtérre való, 2016. január 2-i megérkezésekor letartóztatták, majd 10 éves börtönbüntetést kapott „ellenséges államok számára folytatott kémkedés” vádjá alapján;
- L. mivel 2019. március 11-én Naszrín Szotúdeh ügyvédet, a 2012. évi Szaharov-díj kitüntetettjét és emberijog-védőt távollétében 38 év börtönbüntetésre és 148 korbácsütésre ítélték többek között a hidzsáb kötelező viselése elleni tiltakozással vádolt nők védelmével kapcsolatos munkája miatt; mivel júniusban több mint egymillió ember csatlakozott ahhoz a globális kampányhoz, amely követelte, hogy az iráni kormány engedje szabadon Szotúdeh asszonyt;
- M. mivel Atena Daemit és Golrock Ebrahimi Iraee-t 2016. októberében hat év börtönbüntetésre ítélték; mivel 2019. szeptemberében két évvel növelték büntetésüket azt követően, hogy „a legfőbb vezető megsértésével” vádolták őket; mivel a hírek szerint ezt a büntetést megtorlásként kapták a nőjogi jogvédők börtönben folytatott tiltakozása miatt;
- N. mivel számos esetben érkeztek hírek az iráni börtönökben uralkodó embertelen és megalázó körülményekről, illetve a fogva tartás során az orvosi ellátáshoz való megfelelő hozzáférés hiányáról, és mivel a fentiek sértik az ENSZ fogvatartottakkal való bánásmódra vonatkozó minimumszabályait;
- O. mivel az emberijog-védők, újságírók, ügyvédek és környezetvédelmi, szakszervezeti és online aktivisták továbbra is zaklatásnak, önkényes letartóztatásnak, fogva tartásnak és büntetőeljárás alá vonásnak vannak kitéve munkájuk során;
- P. mivel a hatóságok továbbra is büntetendővé teszik az emberi jogi aktivisták fellépését, és az iráni büntetőeljárás törvény 48. cikkét alkalmazzák a fogvatartottak saját maguk által választott jogi tanácsadóhoz való hozzáféréseinek korlátozására, valamint a fogvatartottaktól a konzuli segítségnyújtás megtagadására; mivel nincsenek független mechanizmusok az igazságszolgáltatáson belüli elszámoltathatóság biztosítására;
- Q. mivel az emberi jogok megsértése miatt az Unió korlátozó intézkedéseket fogadott el, beleértve a vagyoni eszközök befagyasztását és a vízumtilalmat az emberi jogok súlyos megsértéséért felelős személyek és szervezetek tekintetében, valamint megtiltotta a belső elnyomás céljára felhasználható eszközök és a távközlés figyelésére szolgáló eszközök Iránba irányuló exportját, mivel ezek az intézkedések hatályban maradnak, és az EU rendszeresen naprakésszé teszi őket;
- R. mivel Irán továbbra is gyakran alkalmazza a halálbüntetést; mivel a Per Anger díjjal kitüntetett Narges Mohammadi jelenleg tizenhat éves börtönbüntetését tölti, amelyet a halálbüntetés eltörlésére irányuló kampányáért és a Nobel-díjas Sirin Ebadival folytatott együttműködéséért róttak ki rá;

2019. szeptember 19., csütörtök

1. felszólítja az iráni hatóságokat, hogy semmisítsék meg az említett ítéleteket, és haladéktalanul és feltétel nélkül bocsássák szabadon Mojgan Keshavarz, Yasaman Aryani, Monireh Arabshahi, Saba Kord-Afshari és Atena Daemi fogva tartott nőjogi jogvédőket, akik a hidzsáb kötelező viselése ellen tiltakoztak; kéri továbbá Naszrin Szotúdeh, Narges Mohammadi, Sepideh Gholian, Sanaz Allahyari, Asal Mohammadi, Marzieh Amiri és Atefeh Rangriz, valamint minden olyan emberijog-védő szabadon bocsátását, akit pusztán azért börtönöztek be és ítélték el, mert gyakorolta a véleménynyilvánítás, az egyesülés és a békés gyülekezés szabadságához fűződő jogát;
2. a leghatározottabban elítéli a nők folyamatos elnyomását amiatt, mert tiltakoznak a fejkendő kötelező viselése ellen, és gyakorolják a véleménynyilvánítás, az egyesülés és a békés gyülekezés szabadságához való jogukat; felszólítja az iráni kormányt, hogy tartsa tiszteletben az iráni nők szabadságát arra, hogy megválasszák az öltözködési stílusukat;
3. hangsúlyozza, hogy az iráni hatóságoknak minden körülmények között biztosítaniuk kell, hogy az emberijog-védők, az ügyvédek és az újságírók a munkájukat fenyegetésektől, megfélemlítéstől és akadályoktól mentesen végezhesék, és követeli, hogy az iráni igazságszolgáltatás hagyjon fel a folyamatos zaklatással; sürgeti az iráni bírói kart, hogy hagyjon fel az online cenzúrával, és tartsa tiszteletben minden ember egyetemes emberi jogait, különösen az online és offline szólásszabadsághoz való jogát;
4. elismeréssel adózik azon iráni női emberijog-védők előtt és támogatja őket, akik az őket sújtó nehézségek és személyes hátrányok ellenére védelmezik az emberi jogokat;
5. mélységesen sajnálja, hogy nem történt előrelépés az Iránban fogva tartott EU–iráni kettős állampolgárok ügyében; követeli, hogy haladéktalanul és feltétel nélkül bocsássák szabadon az összes EU–iráni kettős állampolgárt, köztük Nazanin Zaghari-Ratliffe, Ahmadreza Djalali, Kamal Ahmady, Kamran Ghaderi, Massud Mossaheb and Morad Tahbaz kettős állampolgárokat, akiket jelenleg iráni börtönökben tartanak fogva, kivéve, ha a nemzetközi jogi normáknak megfelelően újratárgyalják ügyeiket; elítéli az EU–iráni kettős állampolgárságú személyek továbbra is folyó – tisztességtelen tárgyalást követő – bebörtönzésének iráni hatóságok általi gyakorlatát;
6. sürgeti az iráni hatóságokat, hogy késlekedés nélkül működjenek együtt az uniós tagállamok teheráni nagykövetségeivel annak érdekében, hogy lehetővé váljon az iráni börtönökben jelenleg fogva tartott EU–iráni kettős állampolgárok átfogó listájának összeállítása, és szorosan kísérjenek figyelemmel minden egyes esetet, tekintettel arra, hogy a polgárok biztonsága és alapvető jogaik védelme az EU számára a legnagyobb jelentőséggel bír;
7. sürgeti az iráni hatóságokat, hogy vizsgálják felül a nőket diszkrimináló jogi rendelkezéseket, különösen azokat, amelyek személyes státuszukkal kapcsolatosak; üdvözlöi, hogy az iráni parlamentben benyújtották a nők erőszakkal szembeni védelméről szóló törvénytervezetet, és hangsúlyozza, hogy átfogó jogszabályra van szükség a nőkkal szembeni nemi alapú erőszak valamennyi formájának konkrét meghatározására és büntetendővé tételére;
8. felszólítja az iráni hatóságokat annak biztosítására, hogy a nők beléphessenek minden stadionba, a megkülönböztetés vagy üldöztetés kockázata nélkül;
9. ismételten felhívja az iráni hatóságokat, hogy módosítsák az ország büntetőeljárás törvényének 48. cikkét annak biztosítása érdekében, hogy minden alperesnek joga legyen arra, hogy az általa választott ügyvéd képviselje és tisztességes tárgyalást folytassanak ügyében, Iránnak a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányával kapcsolatos kötelezettségvállalásaival összhangban;
10. felhívja az iráni parlamentet, hogy módosítsa a nemzetbiztonsági bűncselekményekről szóló jogszabályokat, amelyeket rendszeresen alkalmaznak az emberijog-védők, az újságírók, a környezetvédelmi és szakszervezeti aktivisták, valamint a vallási és etnikai kisebbségek tagjainak üldözésére, és amelyek megsértik az Irán által ratifikált Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányát;
11. elítéli azt a rendszeres gyakorlatot, hogy szándékosan megtagadják a rabok orvosi ellátását; elítéli az iráni börtönökben zajló módszeres kínzást, és felszólít az összes fogvatartott kínzásának és bántalmazásának azonnali beszüntetésére; elítéli azt a gyakorlatot, hogy megtagadják a fogvatartottaktól a telefonhívásokhoz való hozzáférést és a családtagok látogatásait;
12. sürgeti az iráni hatóságokat, hogy biztosítsák a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának (ICCPR) korlátlan és teljes körű végrehajtását, amelynek Irán is aláíró tagja; sürgeti Iránt, hogy tartsa tiszteletben a nőkkal szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezményt;

2019. szeptember 19., csütörtök

13. tudomásul veszi a kábítószer-kereskedelemtől szóló törvény módosítását, amely várhatóan csökkenti a halálbüntetések számát;
 14. határozottan elítéli a halálbüntetés alkalmazását, beleértve a fiatalok elleni alkalmazását; felszólítja az iráni hatóságokat, hogy vezessenek be azonnali moratóriumot, amely alapvető lépés a halálbüntetés végleges eltörlése felé;
 15. felszólítja Iránt, hogy működjön együtt az iráni emberi jogi helyzettel foglalkozó különleges ENSZ-előadóval, beleértve azt is, hogy engedélyezi az országba való belépését;
 16. ösztönzi a Teheránban akkreditált uniós nagykövetségek közötti szoros koordinációt; sürgeti a teheráni diplomáciai képvisellel rendelkező valamennyi tagállamot, hogy alkalmazzák az emberi jogok védelmezőiről szóló uniós iránymutatásokban előírt mechanizmusokat, hogy támogassák és védjék ezen személyeket, különösen a női aktivistákat és az uniós kettős állampolgárokat, többek között nyilvános nyilatkozatok, diplomáciai lépések, a bírósági eljárások nyomon követése és börtönlátogatások révén;
 17. felszólítja az EU-t, beleértve a Bizottság alelnökét/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseletét, hogy továbbra is tartsa napirenden az emberi jogi aggodalmakat az iráni hatóságokkal folytatott párbeszéd során a két- és többoldalú fórumokon, és e célból használja fel az iráni hatóságokkal tervezett kapcsolattartás minden formáját, különösen az EU és Irán közötti magas szintű politikai párbeszéd keretében;
 18. kéri az EKSZ-t, hogy számoljon be a Parlament Iránról szóló korábbi állásfoglalásai vonatkozásában tett lépésekről;
 19. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének / az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseletének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ főtitkárnak, valamint Irán kormányának és parlamentjének.
-

2019. szeptember 19., csütörtök

P9_TA(2019)0020

A növények és a lényegében biológiai eljárások szabadalmaztathatósága

Az Európai Parlament 2019. szeptember 19-i állásfoglalása a növények és a lényegében biológiai eljárások szabadalmaztathatóságáról (2019/2800(RSP))

(2021/C 171/05)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a lényegében biológiai eljárások szabadalmaztatásáról szóló, 2012. május 10-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a szabadalmakról és a növényfajta-oltalmakról szóló, 2015. december 17-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a biotechnológiai találmányok jogi oltalmáról szóló, 1998. július 6-i 98/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽³⁾ és különösen annak 4. cikkére, amely kimondja, hogy a lényegében biológiai eljárásokból származó termékek nem részesülhetnek szabadalmi oltalomban,
- tekintettel az 1973. október 5-i Európai Szabadalmi Egyezményre (ESZE), különösen 53. cikkének b) pontjára,
- tekintettel az Európai Szabadalmi Egyezmény Végrehajtási Szabályzatára, különösen annak 26. szabályára, amely kimondja, hogy a 98/44/EK irányelv a biotechnológiai újításokkal kapcsolatos európai szabadalmi bejelentések és szabadalmak értelmezésének kiegészítő eszközeként használandó,
- tekintettel a biotechnológiai találmányok jogi oltalmáról szóló 98/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv bizonyos cikkeiről szóló, 2016. november 8-i bizottsági közleményre ⁽⁴⁾,
- tekintettel a biotechnológiai találmányok jogi oltalmáról szóló 98/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv bizonyos cikkeiről szóló bizottsági közleményről szóló, 2017. március 1-jei tanácsi következtetésekre ⁽⁵⁾,
- tekintettel az Európai Szabadalmi Szervezet Igazgatótanácsának az ESZE-hez kapcsolódó Végrehajtási Szabályzat 27. és 28. szabályának módosításáról szóló, 2017. június 29-i határozatára (CA/D 6/17) ⁽⁶⁾,
- tekintettel az Európai Szabadalmi Hivatal (ESZH) 3.3.04. Műszaki Fellebbezési Tanácsának 2018. december 5-i T 1063/18. sz. határozata kapcsán az ESZH elnöke által az ESZH Bővített Fellebbezési Tanácsa elé terjesztett számos kérdésre ⁽⁷⁾,
- tekintettel a közösségi növényfajta-oltalmi jogokról szóló, 1994. július 27-i 2100/94/EK tanácsi rendeletre ⁽⁸⁾ (a továbbiakban: a 2100/94/EK tanácsi rendelet), különösen annak 15. cikkének c) pontjára, amely a nemesítők számára biztosított mentességről rendelkezik,
- tekintettel a szellemi tulajdon-jogok kereskedelmi vonatkozásairól, többek között a hamisított áruk kereskedelméről szóló megállapodásra (TRIPS), különösen a megállapodás 27. cikkének (3) bekezdésére,

⁽¹⁾ HL C 261. E, 2013.9.10., 31. o.

⁽²⁾ HL C 399., 2017.11.24., 188. o.

⁽³⁾ HL L 213., 1998.7.30., 13. o.

⁽⁴⁾ HL C 411., 2016.11.8., 3. o.

⁽⁵⁾ HL C 65., 2017.3.1., 2. o.

⁽⁶⁾ Az Európai Szabadalmi Hivatal Hivatalos Lapja, A56., 2017.7.31.

⁽⁷⁾ Az Európai Szabadalmi Hivatal Hivatalos Lapja, A52., 2019.5.31.

⁽⁸⁾ HL L 227., 1994.9.1., 1. o.

2019. szeptember 19., csütörtök

- tekintettel eljárási szabályzata 136. cikkének (5) bekezdésére és 132. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel a globális élelmezésbiztonság szavatolása, az éghajlatváltozás kezelése és a nemesítési ágazatban a monopóliumok kialakulásának megelőzése, ugyanakkor a kvv-kat és a mezőgazdasági termelőket szolgáló lehetőségek bővítése érdekében a növényi biológiai anyagokhoz, köztük a növényi tulajdonságokhoz való akadálytalan hozzáférés elengedhetetlen az európai növény-nemesítési és mezőgazdasági ágazat innovációs képessége, versenyképessége és új növényfajták kifejlesztése szempontjából;
- B. mivel a genetikai erőforrásokhoz való hozzáférés akadályozását célzó bármely korlátozás vagy kísérlet a növény-nemesítési ágazat területén túlzott mértékű piaci koncentrációt eredményezhet a piaci verseny, a fogyasztók, valamint az európai belső piac és élelmezésbiztonság rovására;
- C. mivel a lényegében biológiai eljárásokból származó termékekre vagy a hagyományos nemesítéshez szükséges genetikai anyagokra vonatkozó szabadalmak ellentétesek az ESZE 53. cikkének b) pontjában és a 98/44/EK irányelv 4. cikkében meghatározott kizárással;
- D. mivel a lényegében biológiai eljárásokkal előállított termékeket, például növényeket, magokat, ősi tulajdonságokat és géneket ki kell zárni a szabadalmazhatóságból;
- E. mivel a növény- és állatnemesítés olyan eljárás, amelyet a gazdálkodók és a gazdálkodó közösségek a mezőgazdaság kezdetei óta alkalmaznak, és mivel a genetikai sokféleség fenntartásához lényeges, hogy a fajták és nemesítési módszerek korlátozások nélkül felhasználhatók legyenek;
- F. mivel a 98/44/EK irányelv a biotechnológiai újításokról, különösen a géntechnológiáról rendelkezik;
- G. mivel a Bizottság 2016. november 8-i közleményében azt a következtetést vonja le, hogy a 98/44/EK irányelv elfogadásakor az uniós jogalkotó szándéka az volt, hogy kizárja a szabadalmazhatóság köréből a lényegében biológiai eljárások révén előállított termékeket;
- H. mivel a Tanács 2017. február 3-i következtetéseiben üdvözli a bizottsági közleményt; mivel valamennyi érintett uniós jogalkotó egyértelműen kifejezésre juttatta, hogy a 98/44/EK irányelv elfogadásakor az uniós jogalkotó szándéka az volt, kizárja a szabadalmazhatóság köréből a lényegében biológiai eljárások révén előállított termékeket;
- I. mivel az ESZH Igazgatótanácsa 2017. június 29-én módosította az Európai Szabadalmi Egyezményhez kapcsolódó Végrehajtási Szabályzat⁽¹⁾ 27. és 28. szabályát, és úgy határozott, hogy a lényegében biológiai eljárások révén létrejött növények és állatok szabadalmazása tilos;
- J. mivel az ESZE szerződő állama megerősítette, hogy nemzeti jogukat és gyakorlatukat kiigazították annak érdekében, hogy a lényegében biológiai eljárások révén előállított termékeket ténylegesen kizárják a szabadalmazhatóság köréből;
- K. mivel az ESZE szerződő államai aggodalmukat fejezték ki a 3.3.04. Műszaki Fellebbezési Tanács 2018. december 5-i T 1063/18. sz. határozatával⁽²⁾ előállt jogbizonytalanság kapcsán;
- L. mivel 2019 márciusában az Igazgatótanács 159. ülésén az ESZH elnöke az ESZH Bővített Fellebbezési Tanácsa elé terjesztette e határozatot;
- M. mivel a lényegében biológiai eljárásokkal előállított termékekre vonatkozóan számos bejelentés az ESZH határozatára vár, ebből adódóan pedig a bejelentők és mindazok számára, akiket érinteni fognak e szabadalmak, égetően szükséges a jogbiztonság a 28. szabály (2) bekezdésének érvényességéről;
- N. mivel a növényfajta-oltalmi jogok 1991-es UPOV-egyezményen alapuló nemzetközi rendszerének és e jogok 2100/94/EK tanácsi rendeleten alapuló uniós rendszerének alapelve, hogy a növényfajta-oltalom jogosultja nem akadályozhat meg másokat abban, hogy a védett növényfajtát további nemesítési tevékenység céljából felhasználják;

⁽¹⁾ Az Európai Szabadalmi Hivatal Hivatalos Lapja, A56., 2017.7.31. (CA/D 6/17).

⁽²⁾ <https://www.epo.org/news-issues/news/2019/20190329.html>

2019. szeptember 19., csütörtök

1. mély aggodalmának ad hangot az Európai Szabadalmi Hivatal 3.3.04. Műszaki Fellebbezési Tanácsának 2018. december 5-i határozata (T 1063/18) miatt, amely jogbizonytalanságot eredményez;
2. ismételten hangsúlyozza, hogy a 98/44/EK irányelv és az uniós jogalkotó szándéka szerint a növény- és állatfajtákat – ideértve ezek részeit és tulajdonságait is –, a lényegében biológiai eljárásokat és az ilyen eljárások révén előállított termékeket semmilyen módon nem lehet szabadalmi oltalom alá helyezni;
3. úgy véli, hogy az Európai Szabadalmi Hivatal belső döntéshozatali szabályai nem áthatják alá az európai szabadalmi jog és az annak értelmezése általi demokratikus politikai ellenőrzést, sem pedig a jogalkotó szándékát, amelyet a biotechnológiai találmányok jogi oltalmáról szóló 98/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv bizonyos cikkeiről szóló, 2016. november 8-i bizottsági közlemény pontosít;
4. úgy véli, hogy a hagyományos nemesítési módszerekből, többek között a keresztezésből és a szelekcióból származó termékek vagy a hagyományos nemesítéshez szükséges genetikai anyagok szabadalmaztatására irányuló bármely kísérlet ellentétes az Európai Szabadalmi Egyezmény 53. cikkének b) pontjában és a 98/44/EK irányelv 4. cikkében meghatározott kizárással;
5. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hatáskörükön belül tegyenek meg minden tőlük telhetőt a lényegében biológiai eljárásokkal előállított termékek ESZH általi szabadalmazhatóságának tilalmával kapcsolatos jogi egyértelműség biztosítása érdekében;
6. üdvözlöi a Bizottság 2016. november 8-i közleményét, amely egyértelművé teszi, hogy a 98/44/EK irányelv elfogadásakor az uniós jogalkotó szándéka az volt, hogy kizárja a szabadalmazhatóság köréből a lényegében biológiai eljárások révén előállított termékeket; üdvözlöi, hogy az ESZE szerződő államai kiigazították jogukat és gyakorlatukat, valamint hogy az ESZH Igazgatótanácsa határozatában egyértelművé tette az ESZE 53. cikke b) pontjának hatályát és értelmezését a szabadalmazhatósági kivételek vonatkozásában;
7. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy védjék meg az európai növénynemesítési és mezőgazdasági ágazat innovációs képességét és az általános közérdeket, valamint hogy biztosítsák, hogy az EU gondoskodjon a lényegében biológiai eljárásokkal előállított anyagokhoz való garantált hozzáférésről és azok növénynemesítés céljaira történő felhasználásáról, annak érdekében, hogy – adott esetben – ne avatkozzanak bele a mezőgazdasági termelői jogokat és a nemesítők számára biztosított mentességet garantáló tagállami gyakorlatokba;
8. ezért nyomatékosan felszólítja a Bizottságot, hogy 2019. október 1. előtt intézzen amicus curiae levelet az ESZH Bővített Fellebbezési Tanácsához, megerősítve a Bizottság 2016. évi közleményében foglalt következtetéseket, miszerint a 98/44/EK irányelv elfogadásakor az uniós jogalkotó szándéka az volt, hogy kizárja a szabadalmazhatóság köréből a lényegében biológiai eljárások révén előállított termékeket, és hogy nyilatkozatához csatolja ezt az állásfoglalást is;
9. felszólítja az Európai Szabadalmi Hivatal Bővített Fellebbezési Tanácsát, hogy a nemesítők, a mezőgazdasági termelők és a lakosság érdekében haladéktalanul állítsa helyre a jogbiztonságot azzal, hogy pozitív választ ad az ESZH elnöke által a Bővített Fellebbezési Tanács elé terjesztett kérdésekre;
10. felszólítja a Bizottságot, hogy a harmadik országokkal kötendő kereskedelmi és partnerségi megállapodásokra irányuló tárgyalások során aktívan törekedjen a lényegében biológiai eljárások és az azok révén előállított termékek szabadalmazhatóság alóli kizárására;
11. felszólítja a Bizottságot, hogy a szabadalmijog-harmonizációról zajló többoldalú tárgyalások keretében törekedjen a lényegében biológiai eljárások és az azokból származó termékek szabadalmazhatóságból történő kizárására;
12. felhívja a Bizottságot, hogy a 98/44/EK irányelv 16. cikkének c) pontjában előírtak szerint és a Parlament szabadalmáról és növényfajta-oltalmáról szóló, 2015. december 17-i állásfoglalásában foglalt kérésnek megfelelően számoljon be a szabadalmi jog fejleményeiről és a biotechnológia és a géntechnológia területére való kihatásairól, valamint vizsgálja meg részletesebben a szabadalmi oltalom hatályával kapcsolatos kérdéseket;
13. utasítja elnökét, hogy 2019. október 1-jéig továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottság részére az ESZH Bővített Fellebbezési Tanácsának írásbeli nyilatkozatába való beillesztés céljából, valamint a Tanácsnak.

2019. szeptember 19., csütörtök

P9_TA(2019)0021

Az európai emlékezés fontossága Európa jövője szempontjából**Az Európai Parlament 2019. szeptember 19-i állásfoglalása az európai megemlékezés fontosságáról Európa jövője számára (2019/2819(RSP))**

(2021/C 171/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az emberi jogok egyetemes elveire és az Európai Unió mint közös értékeken alapuló közösség alapvető elveire,
- tekintettel a Timmermans első alelnök és Jourová biztos 2019. augusztus 22-i, a totalitárius és önkényuralmi rendszerek áldozatainak európai emléknapja előtt tett nyilatkozatára,
- tekintettel az 1948. december 10-én elfogadott, az Egyesült Nemzetek Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára,
- tekintettel a második világháború 1945. május 8-i európai befejeződésének hatvanadik évfordulójáról szóló, 2005. május 12-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének a kommunista totalitárius rendszerek által elkövetett bűnök nemzetközi elítélésének szükségességéről szóló, 2006. január 26-i 1481. számú állásfoglalására,
- tekintettel a rasszizmus és az idegengyűlölet egyes formái és megnyilvánulásai elleni, büntetőjogi eszközökkel történő küzdeletről szóló, 2008. november 28-i 2008/913/IB kerethatározatra ⁽²⁾,
- tekintettel az európai lelkiismeretről és a kommunizmusról szóló, 2008. június 3-án elfogadott prágai nyilatkozatra,
- tekintettel augusztus 23-nak a sztálinizmus és a nácizmus áldozatainak európai emléknapjává nyilvánításáról szóló, 2008. szeptember 23-án elfogadott nyilatkozatára ⁽³⁾,
- tekintettel az európai lelkiismeretről és a totalitarizmusról szóló, 2009. április 2-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az európai totalitárius rendszerek által elkövetett bűncselekmények emlékezetéről szóló, 2010. december 22-i bizottsági jelentésre (COM(2010)0783),
- tekintettel a Tanácsnak az európai totalitárius rendszerek által elkövetett bűncselekményekre való emlékezésről szóló, 2011. június 9–10-i következtetéseire,
- tekintettel a totalitárius rendszerek áldozatainak emléknapja alkalmából kiadott 2011. augusztus 23-i Varsói Nyilatkozatra,
- tekintettel az uniós tagállamok kormányai képviselőinek a kommunizmus áldozatairól való megemlékezésről szóló, 2018. augusztus 23-i közös nyilatkozatára,
- tekintettel az Észtország, Lettország és Litvánia helyzetéről szóló, 1983. január 13-án – ezen országok 45 állampolgára által aláírt „balti kérésre” tekintettel – elfogadott történelmi állásfoglalására,

⁽¹⁾ HL C 92. E, 2006.4.20., 392. o.⁽²⁾ HL L 328., 2008.12.6., 55. o.⁽³⁾ HL C 8. E, 2010.1.14., 57. o.⁽⁴⁾ HL C 137. E, 2010.5.27., 25. o.

2019. szeptember 19., csütörtök

- tekintettel a kommunista totalitárius rendszerek által elkövetett bűnök tekintetében több nemzeti parlament által elfogadott állásfoglalásokra és nyilatkozatokra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) és (4) bekezdésére,
- A. mivel ebben az évben volt a korábban ismeretlen mértékű emberi szenvedéshez és Európa országainak sok évtizedig tartó megszállásához vezető II. világháború kitörésének 80. évfordulója;
- B. mivel 80 évvel ezelőtt, 1939. augusztus 23-án a kommunista Szovjetunió és a náci Németország aláírta a „Molotov–Ribbentrop-paktum” néven ismert meg nem támadási szerződést és annak titkos jegyzőkönyveit, amely alapján felosztották és érdekszférákba tömörítették Európa és független államok területét a két totalitárius rendszer között, előkészítve ezzel a második világháború kitöréséhez vezető utat;
- C. mivel a Molotov–Ribbentrop-paktum – valamint az azt követő, 1939. szeptember 28-án létrejött náci-szovjet barátsági és határegyezmény – közvetlen következményeként a Lengyel Köztársaságot előbb Hitler, két héttel később pedig Sztálin szállta meg – megfosztva az országot a függetlenségétől és példátlan tragédiát okozva a lengyel nép számára –, majd a kommunista Szovjetunió fegyveres támadást indított Finnország ellen 1939. november 30-án, 1940 júniusában pedig megszállta és annektálta Románia egyes részeit – amely területeket soha nem adták vissza –, továbbá annektálta a független litván, lett és észti köztársaságokat;
- D. mivel a náci rendszer bukása és a második világháború lezárulása után egyes európai országok képesek voltak újjáépíteni és a megbékéléshez vezető útra lépni, miközben más európai országok továbbra is diktatúra – egyes országok pedig közvetlen szovjet megszállás és befolyás – alatt maradtak fél évszázadon keresztül, megfosztva a szabadságtól, a szuverenitástól, a méltóságtól, az emberi jogoktól és a társadalmi-gazdasági fejlődéstől;
- E. mivel – bár a náci rendszer bűneit a nürnbergi perekben már értékelték és az elkövetőket megbüntették – változatlanul sürgető szükség van a figyelemfelhívásra, valamint a sztálinista és más diktatúrák bűneinek erkölcsi értékelésére és jogi szempontból történő kivizsgálására;
- F. mivel egyes tagállamok joga tiltja a kommunista és náci ideológiákat;
- G. mivel az európai integráció kezdettől fogva válasz volt a két világháború és a holokauszthoz vezető náci zsarnokság okozta szenvedésre, illetve a totalitárius és demokráciaellenes kommunista rendszerek közép- és kelet-európai terjedésére, és módot adott az Európában tapasztalható mély megosztottság és ellenségeskedés együttműködés és integráció általi leküzdésére, a háború befejezésére és az európai demokrácia megszilárdítására; mivel a szovjet megszállástól és kommunista diktatúrától egykor szenvedő európai országok számára az EU 2004-ben kezdődő bővítése a nyugati demokratikus országok családjába történő visszatérést jelképezi, ahová tartoznak;
- H. mivel Európa tragikus múltjának emlékeit életben kell tartani az áldozatoknak való tiszteletadás, a bűnösök elítélése és az igazságon és megemlékezésen alapuló megbékélés megalapozása érdekében;
- I. mivel a totalitárius rendszerek áldozataira való megemlékezés és a kommunista, náci és más diktatúrák által elkövetett bűncselekmények közös európai örökségének elismerése és tudatosítása létfontosságú Európa egysége és népei számára, valamint ahhoz, hogy Európa ellen tudjon állni a modern külső fenyegetéseknek;
- J. mivel 30 évvel ezelőtt, 1989. augusztus 23-án a Molotov–Ribbentrop-paktum 50. évfordulóján és a totalitárius rendszerek áldozataira való megemlékezésékként sor került a „Balti út” példa nélküli rendezvényére, amelyen kétfélmillió litván, lett és észti ember egymás kezét fogva Vilniustól Rigán át Tallinnig tartó évláncot alkotott;
- K. mivel – bár a Szovjetunió Népi Küldötteinek Kongresszusa 1989. december 24-én elítélte a Molotov–Ribbentrop-paktum és más megállapodások aláírását a náci Németországgal – az orosz hatóságok 2019 augusztusában tagadták a paktummal és annak következményeivel kapcsolatos felelősségüket, jelenleg pedig azt az álláspontot képviselik, hogy a II. világháborút valójában Lengyelország, a balti államok és a nyugati államok robbantották ki;

2019. szeptember 19., csütörtök

- L. mivel a totalitárius és önkényuralmi rendszerek áldozataira való megemlékezés és a sztálinista, náci és más diktatúrák által elkövetett bűncselekmények közös európai örökségének elismerése és tudatosítása létfontosságú Európa egysége és népei számára, valamint ahhoz, hogy Európa ellen tudjon állni a modern külső fenyegetéseknek;
- M. mivel nyíltan radikális, rasszista és idegengyűlölő csoportok és politikai pártok – például gyűlöletbeszéd online terjesztése révén – gyűlöletet és erőszakot szítanak a társadalomban, ami gyakran az erőszak, az idegengyűlölet és az intolerancia felerősödéséhez vezet;
1. emlékeztet arra, hogy az EUSZ 2. cikke szerint az Unió az emberi méltóság tiszteletben tartása, a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, a jogállamiság, valamint az emberi jogok – ideértve a kisebbségekhez tartozó személyek jogait – tiszteletben tartásának értékein alapul; emlékeztet arra, hogy ezekben az értékekben valamennyi tagállam osztozik;
 2. hangsúlyozza, hogy a második világháború – Európa történelmének legpusztítóbb háborúja – az 1939. augusztus 23-i hírhedt német-szovjet meg nem támadási szerződés (a Molotov–Ribbentrop-paktum) és az ahhoz csatolt titkos jegyzőkönyvek közvetlen következményeként robbant ki, amelyek Európát két befolyási övezetre osztották két totalitárius rendszer között, amelyek célja a világ meghódítása volt;
 3. emlékeztet arra, hogy a náci és kommunista rendszerek tömeggyilkosságokat, népirtást és deportálásokat követtek el, és az emberiség történetében példátlan mértékben ember halálát és szabadságtól való megfosztását okozták a 20. században, és emlékeztet a náci rendszer által elkövetett holokauszt szörnyű bűnére; a lehető leghatározottabban elutasítja a totalitárius náci és kommunista rezsimek által elkövetett fegyveres támadásokat, emberiség elleni bűncselekményeket és az emberi jogok tömeges megsértését;
 4. mély tiszteletét fejezi ki e totalitárius rendszerek minden áldozata iránt, és felhívja az uniós intézményeket és szereplőket, hogy tegyenek meg mindent a totalitárius rendszerek által elkövetett, emberiség elleni borzalmas bűncselekmények és rendszerszerű súlyos emberi jogi jogsértések emlékezetben tartása és bíróságok elé vitelének biztosítása, valamint annak garantálása érdekében, hogy ilyen bűncselekményekre soha többé ne kerülhessen sor; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a múlt emlékeit életben tartásuk, mivel emlékezés nélkül nincs megbékélés, és megismétli, hogy egységes álláspontot képvisel bármilyen ideológiai háttérrel rendelkező minden önkényuralmi rendszer ellen;
 5. felhívja az uniós tagállamokat, hogy egyértelműen és elvi alapon ítélik el a totalitárius náci és kommunista rendszerek által elkövetett bűncselekményeket és fegyveres támadásokat;
 6. elítéli a totalitárius ideológia, például a nácizmus és a sztálinizmus minden megnyilvánulását és terjedését az EU-ban;
 7. elítéli a történelmi revizionizmust és a náci kollaboránsok egyes uniós tagállamokban előforduló dicsőítését; mélyen aggasztja a radikális ideológia növekvő elfogadottsága és a fasizmus, a fajgyűlölet, az idegengyűlölet és az intolerancia más formáinak feléledése az Európai Unióban, és aggodalommal tölti el, hogy beszámolóik szerint egyes tagállamokban összejátszás figyelhető meg egyfelől politikai vezetők, politikai pártok és bűnüldöző szervek, másfelől különböző politikai szervezetek radikális, fajgyűlölő és idegengyűlölő mozgalmai között; felhívja a tagállamokat, hogy a lehető leghatározottabban ítélik el az ilyen cselekményeket, mivel azok aláássák az EU értékeit, a békét, a szabadságot és a demokráciát;
 8. felhívja az összes uniós tagállamot, hogy augusztus 23-án tartsák meg a totalitárius rezsimek áldozatairól való megemlékezés európai napját mind uniós, mind nemzeti szinten, és hívják fel a fiatalabb generáció figyelmét ezekre a kérdésekre azzal, hogy a totalitárius rezsimek történetének és következményeinek elemzését minden európai iskola tantervében és tankönyveiben szerepeltetik; felhívja a tagállamokat, hogy támogassák Európa viharos múltjának dokumentálását, például a nürnbergi perek eljárásainak valamennyi uniós nyelvre történő lefordítása révén;
 9. felhívja a tagállamokat, hogy ítélik el a holokauszttagadás minden formáját és küzdjenek ellene, beleértve a nácik és a velük kollaborálók által elkövetett bűncselekmények banalizálását és minimalizálását, továbbá vegyék elejét a politikai és médiamegnyilvánulásokban történő banalizálásnak;

2019. szeptember 19., csütörtök

10. felhív egy olyan emlékezetkultúrára, amely elutasítja a múlt fasiszta, sztálinista és más totalitárius és önkényuralmi rendszerei által elkövetett bűncselekményeket, ekképpen is erősítve az ellenálló képességet – különösen a fiatal nemzedékek körében – a demokráciára leselkedő veszélyekkel szemben; ösztönzi a tagállamokat, hogy a tömegkultúra közvetítésével mozdítsák elő a társadalmunk sokszínűségével és közös történelmünknek, többek között a második világháború során elkövetett szörnyűségeknek – így a holokausztnak – és az áldozatok sok éven át tartó rendszeres dehumanizálásának ismeretével kapcsolatos nevelést;

11. felhív továbbá arra, hogy május 25-ét (az auschwitzi hős, Witold Pilecki lovasszázados kivégzésének évfordulóját) nyilvánítsák a totalitarizmus elleni küzdelem hőseinek nemzetközi napjává, amely kifejezi a hősiességüket és az emberiség iránti igaz szeretetüket a zsarnokság elleni küzdelemmel kifejező személyek iránti tiszteletet, továbbá egyértelmű példát állít a jövő nemzedékei elé a totalitárius iga fenyegetéséhez való megfelelő viszonyulás tekintetében;

12. felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson hatékony támogatást a történelmi emlékezet és a megemlékezés előmozdítását célzó projektekhez a tagállamokban, illetve az Európai Emlékezet és Lelkiismeret Platformjának tevékenységeihez, valamint juttasson forrásokat az Európa a polgárokért programnak a totalitarizmus áldozatairól való megemlékezés és emléküik megőrzésének támogatása érdekében, ahogy azt a Parlament a 2021 és 2027 közötti időszakra szóló Jogok és értékek programról szóló állásponyjában jelezte;

13. kijelenti, hogy az európai integráció mint a békesség és a megbékélés modellje, Európa népeinek szabad választását jelenti a közös jövő iránti elkötelezettség tekintetében, és hogy az EU-nak különösen nagy felelőssége van a demokrácia, a jogállamiság és az emberi jogok tiszteletben tartásának előmozdításában és fenntartásában, az EU határain belül és kívül egyaránt;

14. rámutat, hogy az EU-hoz és a NATO-hoz való csatlakozásuk fényében a kelet- és közép-európai országok nemcsak visszatértek a szabad, demokratikus országok európai családjába, hanem az EU segítségével sikereket értek el a reformok és a társadalmi-gazdasági fejlődés terén; hangsúlyozza azonban, hogy ennek a lehetőségnek nyitottnak kell maradnia más európai országok előtt is, ahogyan azt az EUSZ 49. cikke előírja;

15. fenntartja, hogy továbbra is Oroszország a kommunista totalitárius rendszerek legnagyobb áldozata, és hogy demokratikus állammá való átalakulása mindaddig késlekedni fog, amíg a kormány, a politikai elit és a politikai propaganda továbbra is tisztára mossa a kommunista bűncselekményeket, és dicsőíti a szovjet totalitárius rendszert; ezért felhívja az orosz társadalmat, hogy zárja le tragikus múltját;

16. mély aggodalmát fejezi ki a jelenlegi orosz vezetés történelmi tények torzítására és a szovjet totalitárius rendszer által elkövetett bűncselekmények tisztára mosására irányuló erőfeszítései miatt, és azokat a demokratikus Európa ellen vívott, Európa megosztására irányuló információs háború veszélyes alkotóelemének tekinti, ezért felhívja a Bizottságot, hogy határozottan lépjen fel ezekkel az erőfeszítésekkel szemben;

17. felhívja a figyelmet a szovjet rezsím jelképeinek folytatódó használatára közterületeken és kereskedelmi célokból, emlékeztetve arra, hogy számos európai ország betiltotta a náci és kommunista jelképek használatát;

18. megjegyzi, hogy a totalitárius rendszereket dicsőítő szobrok és emlékművek közterületeken (parkokban, terek, utcák stb.) való további jelenléte utat nyit a második világháború következményeivel kapcsolatos történelmi tények elferdítése és a totalitárius politikai rendszer hirdetése előtt;

19. mivel a szélsőséges és idegengyűlölő politikai erők Európában egyre inkább a történelmi tények elferdítéséhez folyamodnak, és olyan szimbólumokat és retorikát alkalmaznak, amelyek a totalitárius propaganda aspektusait tükrözik, beleértve a rasszizmust, az antiszemitizmust, valamint a szexuális és más kisebbségek elleni gyűlöletet;

20. nyomatékosan felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsák a tanácsi kerethatározat rendelkezéseinek való megfelelést, lépjenek fel a nyilvános helyeken és az interneten gyűlöletbeszédet és erőszakot terjesztő szervezetek ellen, és ténylegesen tiltsák be az újfasiszta és neonáci csoportokat, illetve a náciizmust és a fasiszmust vagy a totalitarizmus bármilyen más formáját magasztaló és dicsőítő minden egyéb alapítványt vagy egyesületet, tiszteletben tartva a nemzeti jogrendet és joghatóságot;

2019. szeptember 19., csütörtök

21. hangsúlyozza, hogy Európa tragikus múltjának továbbra is erkölcsi és politikai inspirációként kell szolgálnia a napjaink kihívásaival való szembenézéshez, beleértve a tisztességesebb világért folytatott küzdelmet, nyitott és toleráns társadalmakat és közösségeket hozva létre, amelyek befogadják az etnikai, vallási és szexuális kisebbségeket, és az európai értékeket mindenki számára hozzáférhetővé teszik;
 22. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint az orosz parlamentnek és a keleti partnerországok parlamentjeinek.
-

2019. szeptember 19., csütörtök

P9_TA(2019)0022

A pénzmosás elleni uniós jogszabályok végrehajtásának állása

Az Európai Parlament 2019. szeptember 19-i állásfoglalása a pénzmosás elleni uniós jogszabályok végrehajtásának jelenlegi állásáról (2019/2820(RSP))

(2021/C 171/07)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2015. május 20-i (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelvre⁽²⁾ (negyedik pénzmosási irányelv), valamint annak a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló (EU) 2015/849 irányelv, valamint a 2009/138/EK és a 2013/36/EU irányelv módosításáról szóló, 2018. május 30-i (EU) 2018/843 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾ (ötödik pénzmosási irányelv) általi módosítására,
- tekintettel a pénzügyi és egyéb információk bizonyos bűncselekmények megelőzése, felderítése, nyomozása és a vádeljárás lefolytatása céljából történő felhasználásának megkönnyítését szolgáló szabályok megállapításáról, valamint a 2000/642/IB tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2019. június 20-i (EU) 2019/1153 európai parlamenti és tanácsi irányelvre⁽⁴⁾, a pénzmosás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről szóló, 2018. október 23-i (EU) 2018/1673 európai parlamenti és tanácsi irányelvre⁽⁵⁾, valamint az Unió területére belépő, illetve az Unió területét elhagyó készpénz ellenőrzéséről és az 1889/2005/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. október 23-i (EU) 2018/1672 európai parlamenti és tanácsi rendeletre⁽⁶⁾,
- tekintettel a Bizottság által 2019. július 24-én elfogadott pénzmosás elleni csomagra, amely magában foglalja „A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem uniós keretének jobb végrehajtása felé” című politikai közleményt (COM(2019)0360), az uniós hitelintézeteket érintő közelmúltbeli állítólagos pénzmosási ügyek értékeléséről szóló jelentést („post-mortem”) (COM(2019)0373), a határokon átnyúló tevékenységekhez kapcsolódó és a belső piacot érintő pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok értékeléséről szóló jelentést (a határokon átnyúló pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokról szóló jelentés (SNRA)) (COM(2019)0370) és a kísérő bizottsági munkadokumentumot (SWD(2019)0650), valamint a tagállamok bankszámlákkal kapcsolatos nemzeti központi automatizált mechanizmusainak (központi nyilvántartások vagy központi elektronikus adat-visszanyerési rendszerek) összekapcsolásáról szóló jelentést (COM(2019)0372),
- tekintettel az Európai Bankhatóság által 2019. július 24-én kiadott, a prudenciális felügyelet során a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokra vonatkozóan a felügyelt jogalanyok számára készített közleményekről szóló véleményre,
- tekintettel „A pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló (EU) 2015/849 irányelv szerint kiemelt kockázatot jelentő harmadik országok uniós értékelésének új módszertana felé” című bizottsági ütemtervre,

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2005/60/EK irányelve (2005. október 26.) a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről (HL L 309., 2005.11.25., 15. o.).

⁽²⁾ HL L 141., 2015.6.5., 73. o.

⁽³⁾ HL L 156., 2018.6.19., 43. o.

⁽⁴⁾ HL L 186., 2019.7.11., 122. o.

⁽⁵⁾ HL L 284., 2018.11.12., 22. o.

⁽⁶⁾ HL L 284., 2018.11.12., 6. o.

2019. szeptember 19., csütörtök

- tekintettel a 2018. június 22-i „Az (EU) 2015/849 irányelv szerinti magas kockázatú harmadik országok azonosítására szolgáló módszertan” című bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2018)0362),
 - tekintettel a Bizottság által elfogadott négy felhatalmazáson alapuló rendeletre – (EU) 2016/1675, (EU) 2018/105, (EU) 2018/212 és (EU) 2018/1467 –, amelyek a stratégiai hiányosságokkal rendelkező, kiemelt kockázatot jelentő harmadik országok azonosítása révén kiegészítik az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelvet,
 - tekintettel a harmadik országok pénzmossási irányelvvel összhangban elkészítendő uniós feketelistája elfogadásának sürgősségéről szóló, 2019. március 14-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a pénzügyi bűncselekményekről, az adókijátszásról és az adókikerülésről szóló, 2019. március 26-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottságban a Bizottsággal és az Európai Bankhatósággal folytatott, 2019. szeptember 5-i eszmecsereére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 132. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a pénzmosság és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem uniós keretét fokozatosan megerősítették a 2015 májusi, 4. pénzmossási irányelv és a 2018 áprilisi, 5. pénzmossási irányelv elfogadásával, valamint azoknak a tagállamok nemzeti jogszabályaiba való átültetésével 2017 júniusáig és 2020 januárjáig, valamint az egyéb kapcsolódó jogszabályokkal és fellépésekkel;
- B. mivel az Europol szerint az Unió éves GDP-jének 0,7–1,28 %-át „olyan gyanús pénzügyi tevékenységgel járó pénzmossásnak tekintik” ⁽³⁾, mint például a korrupcióhoz, a fegyverkereskedelemhez, az emberkereskedelemhez, a kábítószer-kereskedelemhez, az adókijátszáshoz és adócsaláshoz, a terrorizmusfinanszírozáshoz vagy más illegális tevékenységekhez kapcsolódó pénzmosság, amelyek az uniós polgárok mindennapi életét érintik;
- C. mivel a 4. pénzmossási irányelv 9. cikke értelmében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a kiemelt kockázatot jelentő harmadik országok azonosítására, figyelembe véve a stratégiai hiányosságokat több területen; mivel a Parlament támogatja, hogy a Bizottság dolgozzon ki egy olyan új módszertant, amely nemcsak külső információforrásokra támaszkodik a kiemelt kockázatot jelentő harmadik országok azonosítása érdekében, amelyek stratégiai hiányosságokkal rendelkeznek a pénzmosság és a terrorizmus finanszírozása tekintetében, ami fenyegetést jelent az uniós pénzügyi rendszerre nézve, és amelyek esetében fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedésekre van szükség a 4. pénzmossási irányelv és az 5. pénzmossási irányelv szerinti uniós kötelezett szolgáltatók esetében;
- D. mivel a 3. pénzmossási irányelv, amely 2007. december 15-én lépett hatályba, a 4. pénzmossási irányelv elfogadásával hatályát veszítette; mivel a 3. pénzmossási irányelv több rendelkezésének végrehajtását – ideértve az illetékes nemzeti hatóságok megfelelő hatáskörét és személyi állományát – a múltban nem ellenőrizték megfelelően, és azokat a Bizottság által a 4. pénzmossási irányelv végrehajtása keretében végzett, folyamatban lévő teljességi és hibaellenőrzések és kötelezettségsegzési eljárások szempontjából prioritásnak kell tekinteni;
- E. mivel a Tanács és a Parlament három felhatalmazáson alapuló rendeletet ⁽⁴⁾ utasított el azzal az indokkal, hogy a javaslatokat nem olyan átlátható és rugalmas folyamat során dolgozták létre, amely aktívan ösztönzi az érintett országokat a határozott fellépésre, ugyanakkor tiszteletben tartja a meghallgatáshoz való jogukat, vagy a kiemelt kockázatot jelentő harmadik országok azonosítására irányuló bizottsági folyamat nem eléggé autonóm;
- F. mivel 2019. február 13-án a Bizottság elfogadta a pénzmosság és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemben az új módszertan szerint stratégiai hiányosságokkal rendelkező 23 harmadik ország új listáját: ezek Afganisztán, Amerikai Szamoa, a Bahama-szigetek, Botswana, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság, Etiópia, Ghána, Guam, Irán, Irak, Líbia, Nigéria, Pakisztán, Panama, Puerto Rico, Szamoa, Szaúd-Arábia, Sri Lanka, Szíria, Trinidad és Tobago, Tunézia, az Amerikai Virgin-szigetek és Jemen; mivel 2019. március 7-én a Tanács a Bel- és Igazságügyi Tanácsban elutasította ezt a felhatalmazáson alapuló jogi aktust;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0216.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0240.

⁽³⁾ Az Europol pénzügyi információs csoportjának „A gyanútól a cselekvésig” című jelentése (2017).

⁽⁴⁾ C(2019)1326, C(2016)7495 és C(2017)1951.

2019. szeptember 19., csütörtök

- G. mivel a Bizottság kötelezettségzegési eljárásokat kezdeményezett a tagállamok többsége ellen, mivel nem ültették át megfelelően a 4. pénzmossási irányelvet a nemzeti jogba;
- H. mivel 2019. július 24-én a Bizottság elfogadta a pénzmosság elleni csomagot, amelyben tájékoztatta a Parlamentet és a Tanácsot a pénzmosság és a terrorizmus finanszírozása elleni uniós keretben eddig elért eredményekről és a fennmaradó hiányosságokról, és ezáltal lehetőséget adott a meglévő jogszabályok végrehajtásának és érvényesítésének további javítására, valamint lehetséges jövőbeli jogalkotási és intézményi reformokra;
- I. mivel a Bizottsággal és az Európai Bankhatósággal (EBH) a Gazdasági és Monetáris Bizottságban 2019. szeptember 5-én tartott eszmecsere során az EBH elnöke, José Manuel Campa kijelentette, hogy az EBH nem felügyeli a pénzmosság elleni küzdelmet, hanem egy olyan hatóság, amelynek feladata iránymutatások nyújtása az együttműködés és koordináció előmozdítása, valamint a pénzmosság elleni jogszabályok végrehajtásának értékelése céljából; mivel azt is hangsúlyozta, hogy a végrehajtásért a fő felelősség a nemzeti hatóságokat terheli;
- J. mivel „A pénzmosság és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem uniós keretének jobb végrehajtása felé” című, 2019. július 24-i bizottsági közlemény szerint fontolóra lehetne venni a pénzmosság és a terrorizmusfinanszírozás elleni szabályok további harmonizációját, például a pénzmosság elleni irányelv rendeletté történő átalakításával, amely lehetőséget adna egy harmonizált, közvetlenül alkalmazandó uniós pénzmosság elleni szabályozási keret meghatározására;
- K. mivel az említett közleményben a Bizottság szerint az értékelések azt mutatják, hogy erősebb mechanizmusra van szükség a határokon átnyúló együttműködés és elemzés pénzügyi információk egységei általi koordinálásához és támogatásához;
1. komolyan aggódik amiatt, hogy számos tagállam nem hajtja végre a 4. pénzmossási irányelvet; ezért üdvözlöi, hogy a Bizottság kötelezettségzegési eljárásokat kezdeményez a tagállamokkal szemben teljességi ellenőrzéseinek megállapításai alapján; felhívja a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb végezzen alapos hibaellenőrzéseket, és szükség esetén indítson kötelezettségzegési eljárást; sürgeti azokat a tagállamokat, amelyek még nem tették meg, hogy a lehető leghamarabb ültessék át nemzeti jogukba a 4. pénzmossási irányelvet;
 2. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a tagállamok nem fogják teljesíteni az 5. pénzmossási irányelv átültetésére vonatkozó 2020. január 10-i határidőt, valamint a tényleges tulajdonosi nyilvántartás létrehozására a gazdasági társaságok és más jogi entitások tekintetében a 2020. január 10-re, a bizalmi vagyonkezelési konstrukciók és hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások tekintetében pedig a 2020. március 10-re kitűzött határidőt; felhívja a tagállamokat, hogy sürgősen tegyenek lépéseket az átültetési folyamat felgyorsítása érdekében;
 3. nagyra értékeli az EBH uniós jog megsértésével foglalkozó testületének ajánlását, amelyet a Gazdasági és Monetáris Bizottságban az Európai Bankhatóság (EBH) elnökével, José Manuel Campával folytatott, 2019. szeptember 5-én tartott eszmecsere során megfogalmazott, a Danske Bank pénzmossási ügye vonatkozásban, amely jelenleg a legnagyobb ismert uniós eset, közel 200 milliárd EUR értékű gyanús tranzakciókkal; sajnálja, hogy a tagállamok felügyeleti szervei – az EBH felügyeleti tanácsának szavazati joggal rendelkező tagjaiként – elutasították az uniós jog megsértésével kapcsolatos ajánlásra vonatkozó javaslatot; felhívja a Bizottságot, hogy kövesse nyomon az esetet, és indokolt esetben indítson kötelezettségzegési eljárást;
 4. rendkívül aggasztónak tartja a szabályozási és felügyeleti széttagoltságot a pénzmosság és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem terén, ami nem felel meg az Unióban a határokon átnyúló, egyre növekvő tevékenység, valamint a bankunió és egyéb nem banki ágazatok központosított felügyeletének;
 5. hangsúlyozza, hogy a pénzmosság és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemre vonatkozó jelenlegi uniós keret az uniós szabályok végrehajtásának hiányosságaiból és a hatékony felügyelet hiányából fakad; kiemeli, hogy többször is hangsúlyozták, hogy a pénzmosság és a terrorizmus elleni küzdelemről szóló minimumszabályok veszélyeztethetik a hatékony felügyeletet, a zökkenőmentes információcserét és koordinációt; felhívja a Bizottságot, hogy a pénzmosság elleni jogszabályok jövőbeli felülvizsgálata vonatkozásában előírt hatásvizsgálat keretében értékelje, hogy egy rendelet megfelelőbb jogi aktus lenne-e, mint egy irányelv;

2019. szeptember 19., csütörtök

6. rámutat arra, hogy szükség van az igazgatási, igazságügyi és bűnüldöző hatóságok közötti jobb együttműködésre az EU-ban, és különösen a tagállamok pénzügyi információs egységei között, amint azt a Bizottság jelentése is hangsúlyozza; ismételten felhívja a Bizottságot, hogy a közeljövőben végezzen hatásvizsgálatot, amely értékeli egy koordinációs és támogatási mechanizmus létrehozásának lehetőségét és megfelelőségét; úgy véli, hogy további lendületet kell adni azoknak a kezdeményezéseknek, amelyek uniós és nemzeti szinten tudnák végrehajtani a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemmel kapcsolatos fellépéseket;
 7. tudomásul veszi a Bizottság 2019. július 24-i (post mortem) jelentésében foglalt értékelést, amely szerint a pénzmosás elleni specifikus felügyeleti feladatokat egy uniós szervre is rá lehetne ruházni;
 8. úgy véli, hogy a kiemelt kockázatot jelentő harmadik országok listájának sértetlensége érdekében az átvilágítási és döntéshozatali folyamatot nem érinthetik olyan megfontolások, amelyek túlmutatnak a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemmel kapcsolatos hiányosságok körén; hangsúlyozza, hogy a lobbizás és a diplomáciai nyomás nem áthatja alá az uniós intézmények azon képességét, hogy hatékonyan és önállóan kezeljék a pénzmosást és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelmet; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg alaposabban a potenciálisan nagy kockázatot jelentő harmadik országok „szürke listája” létrehozásának lehetőségét, az adózási szempontból nem együttműködő joghatóságokra vonatkozó uniós megközelítés mintájára; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a stratégiai hiányosságokkal rendelkező harmadik országok azonosítását célzó végleges értékeléshez vezető 12 hónapos folyamat szükségtelen késedelmeket okozhat a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni hatékony fellépés terén;
 9. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítson átlátható folyamatot, egyértelmű és konkrét referenciaértékekkel azon országokra vonatkozóan, amelyek vállalják, hogy reformokat hajtanak végre annak érdekében, hogy ne szerepeljenek a listán; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy tegye közzé a jegyzékben szereplő országok első és végleges értékelését, valamint az alkalmazott referenciaértékeket, a nyilvános ellenőrzés olyan módon történő biztosítása érdekében, hogy azokat ne lehessen visszaélészerűen felhasználni;
 10. felszólít több emberi és pénzügyi erőforrás elkülönítésére az illetékes főigazgatóság megfelelő egységéhez, és üdvözli az EBH-nak szánt források növelését;
 11. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.
-

2019. szeptember 17., kedd

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI PARLAMENT

P9_TA(2019)0008

Az Európai Központi Bank elnökének kinevezése – Jelölt: Christine Lagarde

Az Európai Parlament 2019. szeptember 17-i határozata a Tanácsnak az Európai Központi Bank elnöki posztjára történő jelölésre vonatkozó ajánlásáról (N9-0023/2019 – C9-0048/2019 – 2019/0810(NLE))

(Konzultáció)

(2021/C 171/08)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács 2019. július 9-i ajánlására ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 283. cikke (2) bekezdésének második albekezdésére, amelynek megfelelően az Európai Tanács konzultált a Parlamenttel (C9-0048/2019),
 - tekintettel eljárási szabályzata 130. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A9-0008/2019),
- A. mivel az Európai Tanács 2019. július 16-i levelével konzultált az Európai Parlamenttel Christine Lagarde-nak az Európai Központi Bank elnökévé 2019. november 1-jétől nyolc évi időtartamra történő kinevezéséről;
- B. mivel a Parlament Gazdasági és Monetáris Bizottsága értékelte – különösen az Európai Unió működéséről szóló szerződés 283. cikkének (2) bekezdésében foglalt feltételek, valamint az EKB-nak a Szerződés 130. cikkéből következő teljes függetlensége követelménye szempontjából – a jelölt képességeit; mivel ezen értékelés keretében a bizottság megismerhette a jelölt életrajzát és a neki küldött írásbeli kérdőívre adott válaszait;
- C. mivel a bizottság a továbbiakban – 2019. szeptember 4-én – két és fél órában meghallgatta a jelöltet, aki a meghallgatáson bevezető nyilatkozatot tett, majd válaszolt a bizottság tagjai által feltett kérdésekre;
1. kedvező véleményt nyilvánít a Christine Lagarde-nak az Európai Központi Bank elnöki posztjára történő kinevezésére irányuló tanácsi ajánlásról;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak, valamint a tagállamok kormányainak.

⁽¹⁾ HL C 235., 2019.7.12., 1. o.

2019. szeptember 17., kedd

P9_TA(2019)0009

Az Európai Központi Bank felügyeleti testülete alelnökének kinevezése

Az Európai Parlament 2019. szeptember 17-i határozata az Európai Központi Bank felügyeleti testülete alelnökének kinevezésére irányuló európai központi banki javaslatról (N9-0008/2019 – C9-0028/2019 – 2019/0903(NLE))

(Egyetértés)

(2021/C 171/09)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Központi Bank felügyeleti testülete alelnökének kinevezésére irányuló, 2019. április 9-i európai központi banki javaslatra (C9-0028/2019),
- tekintettel az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról szóló, 2013. október 15-i 1024/2013/EU tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 26. cikkének (3) bekezdésére,
- tekintettel az egységes felügyeleti mechanizmus keretében az Európai Központi Bankra ruházott feladatok végrehajtásával kapcsolatos demokratikus elszámoltatás és felügyelet gyakorlásának szabályairól szóló, az Európai Parlament és az Európai Központi Bank között létrejött intézményközi megállapodásra ⁽²⁾,
- tekintettel az uniós gazdasági és monetáris ügyekkel kapcsolatos pozíciók jelöltjei közötti nemi egyensúlyról szóló, 2019. március 14-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 131. cikkére,
- tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A9-0007/2019),
- A. mivel az 1024/2013/EU rendelet 26. cikkének (3) bekezdése értelmében az Európai Központi Banknak (EKB) felügyeleti testülete alelnökének kinevezésére vonatkozó javaslatát a Parlamentnek kell jóváhagyásra benyújtania, illetve az alelnököt az EKB igazgatósági tagjai közül kell kiválasztani;
- B. mivel az 1024/2013/EU rendelet 26. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy a felügyeleti testületbe az említett rendelettel összhangban történő kinevezések során tiszteletben kell tartani a nemek egyensúlyára, a tapasztalatra és a képzettségre vonatkozó alapelveket;
- C. mivel 2012. november 22-én az Európai Tanács az Európai Unió működéséről szóló szerződés 283. cikkének (2) bekezdésével összhangban 2012. december 15-i hatállyal nyolc évre az EKB igazgatósági tagjává nevezte ki Yves Mersch-et;
- D. mivel 2019. április 9-i levelében az EKB javaslatot nyújtott be a Parlamentnek Yves Mersch-nek az EKB felügyeleti testületének alelnökévé történő kinevezésére igazgatósági tagságának fennmaradó idejére, azaz 2020. december 14-ig;
- E. mivel a Parlament Gazdasági és Monetáris Bizottsága – különösen az 1024/2013/EU rendelet 26. cikkének (2) és (3) bekezdésében foglalt követelmények szempontjából – megvizsgálta a javasolt jelölt képesítéseit;
- F. mivel a bizottság 2019. szeptember 4-én meghallgatta a javasolt jelöltet, aki a meghallgatáson nyitóbeszédet mondott, majd válaszolt a bizottság tagjai által feltett kérdésekre;
- 1. egyetért Yves Mersch-nek az Európai Központi Bank felügyeleti testületének alelnökévé történő kinevezésével;
- 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Központi Banknak, valamint a tagállamok kormányainak.

⁽¹⁾ HL L 287., 2013.10.29., 63. o.

⁽²⁾ HL L 320., 2013.11.30., 1. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0211.

2019. szeptember 17., kedd

P9_TA(2019)0010

A gépjármű-nyilvántartási adatokra vonatkozó, Írországgal való automatizált adatcsere megindítása *

Az Európai Parlament 2019. szeptember 17-i jogalkotási állásfoglalása a gépjármű-nyilvántartási adatokra vonatkozó, Írországgal való automatizált adatcsere megindításáról szóló tanácsi végrehajtási határozat tervezetéről (07290/2019 – C8-0154/2019 – 2019/0806(CNS))

(Konzultáció)

(2021/C 171/10)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács tervezetére (07290/2019),
 - tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 39. cikke (1) bekezdésének az Amszterdami Szerződés által módosított formájára, valamint az átmeneti rendelkezésekről szóló 36. jegyzőkönyv 9. cikkére, amelyeknek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C8-0154/2019),
 - tekintettel a különösen a terrorizmus és a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelemre irányuló, határokon átnyúló együttműködés megerősítéséről szóló, 2008. június 23-i 2008/615/IB tanácsi határozatra ⁽¹⁾ és különösen annak 33. cikkére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 82. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A9-0003/2019),
1. jóváhagyja a Tanács tervezetét;
 2. felhívja a Tanácsot, hogy tájékoztassa arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
 3. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra, ha lényegesen módosítani kívánja a Parlament által jóváhagyott szöveget;
 4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ HL L 210., 2008.8.6., 1. o.

2019. szeptember 18., szerda

P9_TA(2019)0011

1/2019. sz. költségvetés-módosítási tervezet: a 2018-as pénzügyi év többlete

Az Európai Parlament 2019. szeptember 18-i állásfoglalása az Európai Unió 2019. évi pénzügyi évre vonatkozó, 1/2019. számú költségvetés-módosítási tervezetéről szóló tanácsi álláspontról: a 2018. évi pénzügyi év többletének bevezetése (11730/2019 – C9-0115/2019 – 2019/2021(BUD))

(2021/C 171/11)

Az Európai Parlament

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 314. cikkére,
 - tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 106a. cikkére,
 - tekintettel az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. július 18-i (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 18. cikke (3) bekezdésére, valamint 44. cikkére,
 - tekintettel az Európai Unió 2019. évi pénzügyi évre szóló általános költségvetésére, amelyet 2018. december 12-én fogadtak el véglegesen ⁽²⁾,
 - tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
 - tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodásra ⁽⁴⁾,
 - tekintettel az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről szóló, 2014. május 26-i 2014/335/EU, Euratom tanácsi határozatra ⁽⁵⁾,
 - tekintettel a Bizottság által 2019. április 15-én elfogadott, 1/2019. számú költségvetés-módosítási tervezetre (COM(2019)0300),
 - tekintettel a Tanács által 2019. szeptember 3-án elfogadott és az Európai Parlamentnek ugyanazon a napon továbbított, az 1/2019. számú költségvetés-módosítási tervezetről szóló álláspontra (11730/2019 – C9-0115/2019),
 - tekintettel eljárási szabályzata 94. és 96. cikkére,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A9-0005/2019),
- A. mivel az 1/2019. számú költségvetés-módosítási tervezet célja a 2018. évi pénzügyi évből származó 1 802 millió EUR összegű többletnek a 2019. évi költségvetésbe történő beállítása;
- B. mivel e többlet fő forrása egy 1 274,6 millió EUR-s, a bevételi oldalon jelentkező pozitív bevételi kimutatás, valamint a kiadási oldalon egy 527,8 millió EUR-s alulköltség;
- C. mivel a bevételi oldalon a legnagyobb különbség a késedelmi kamatokból és a pénzbírságokból (1 312,6 millió EUR) ered, és az eredmény a versenyjogi bírságokból és a késedelmi kamatokból, valamint a pénzbírságokhoz és kényszerítő bírságokhoz kapcsolódó egyéb kényszerítő bírságokból és kamatokból tevődik össze;

⁽¹⁾ HL L 193., 2018.7.30., 1. o.

⁽²⁾ HL L 67., 2019.3.7.

⁽³⁾ HL L 347., 2013.12.20., 884. o.

⁽⁴⁾ HL C 373., 2013.12.20., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 168., 2014.6.7., 105. o.

2019. szeptember 18., szerda

D. mivel a kiadási oldalon a Bizottság által fel nem használt kifizetési előirányzatok összege 2018-ban 322,2 millió EUR (amelyből 120 millió EUR a fel nem használt sürgősségisegély-tartalék) és a 2017-es átvitelek összege 68 millió EUR volt, a többi intézménynél pedig a fel nem használt előirányzatok összege 2018-ban 75,9 millió EUR és a 2017-es átvitelek összege pedig 61,6 millió EUR volt;

1. tudomásul veszi az 1/2019. számú költségvetés-módosítási tervezetet a Bizottság által benyújtott formájában, amely kizárólag a 2018. évi 1 803 millió EUR összegű többletnek a költségvetésbe való bevezetésére vonatkozik, a költségvetési rendelet 18. cikkével és a Tanács ezzel kapcsolatos álláspontjával összhangban;
 2. megjegyzi, hogy a Bizottság szerint a versenyjogi bírságok 2018-ban 1 149 millió EUR-t tettek ki; továbbra is úgy véli, hogy lehetővé kellene tenni, hogy az uniós költségvetés az alulteljesítés miatti többlet mellett minden bírságból származó vagy késedelmes kifizetésekhez kapcsolódó többletet is újra felhasználhasson, a GNI-hozzájárulások ennek megfelelő csökkentése nélkül; emlékeztet azon álláspontjára, hogy a javasolt uniós tartalékot a következő többéves pénzügyi keretben a pénzbírságokból és bírságokból származó bevételekkel megegyező összeggel növelni kell;
 3. jóváhagyja az 1/2019. számú költségvetés-módosítási tervezetről szóló tanácsi álláspontot;
 4. utasítja elnökét annak megállapítására, hogy az 1/2019. számú költségvetés-módosítást véglegesen elfogadták, valamint arra, hogy gondoskodjon annak közzétételéről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, továbbá a többi érintett intézménynek és szervnek, valamint a nemzeti parlamenteknek.
-

2019. szeptember 18., szerda

P9_TA(2019)0012

2/2019. sz. költségvetés-módosítási tervezet: az EU versenyképessége szempontjából kulcsfontosságú programok megerősítése: a Horizont 2020 és az Erasmus+ program

Az Európai Parlament 2019. szeptember 18-i állásfoglalása az Európai Unió 2019. évi pénzügyi évre vonatkozó, 2/2019. számú költségvetés-módosítási tervezetéről szóló tanácsi álláspontról – Az EU versenyképessége szempontjából kulcsfontosságú programok megerősítése: Horizont 2020 és Erasmus+ (11731/2019 – C9-0112/2019 – 2019/2022(BUD))

(2021/C 171/12)

Az Európai Parlament

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 314. cikkére,
 - tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 106a. cikkére,
 - tekintettel az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. július 18-i (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 18. cikke (3) bekezdésére, valamint 44. cikkére,
 - tekintettel az Európai Unió 2019. évi pénzügyi évre szóló általános költségvetésére, amelyet 2018. december 12-én fogadtak el véglegesen ⁽²⁾,
 - tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
 - tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodásra ⁽⁴⁾,
 - tekintettel az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről szóló, 2014. május 26-i 2014/335/EU, Euratom tanácsi határozatra ⁽⁵⁾,
 - tekintettel a Bizottság által 2019. május 15-én elfogadott, 2/2019. számú költségvetés-módosítási tervezetre (COM(2019)0320),
 - tekintettel a Tanács által 2019. szeptember 3-án elfogadott és az Európai Parlamentnek ugyanazon a napon továbbított, a 2/2019. számú költségvetés-módosítási tervezetről szóló álláspontra (11731/2019 – C9-0112/2019),
 - tekintettel eljárási szabályzata 94. és 96. cikkére,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A9-0004/2019),
- A. mivel a Parlament nyomására az Európai Parlament és a Tanács a 2019. évi költségvetési eljárás keretében úgy határozott, hogy egy költségvetés-módosítás révén 100 millió EUR-t kell beállítani a 2019. évi költségvetésbe a Horizont 2020 és az Erasmus+ megerősítésére; a Parlament és a Tanács felszólította a Bizottságot, hogy azt követően nyújtsa be ezt a más tételt nem tartalmazó költségvetés-módosítást, hogy 2019 tavaszán lezárul a többéves pénzügyi keret 2020-ra vonatkozó technikai kiigazítása, a kötelezettségvállalásokra vonatkozó összesített tartalék kiszámításával együtt;

⁽¹⁾ HL L 193., 2018.7.30., 1. o.

⁽²⁾ HL L 67., 2019.3.7.

⁽³⁾ HL L 347., 2013.12.20., 884. o.

⁽⁴⁾ HL C 373., 2013.12.20., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 168., 2014.6.7., 105. o.

2019. szeptember 18., szerda

- B. mivel a Bizottság ennek megfelelően a megállapodás figyelembe vétele érdekében javasolta a 2019. évi költségvetés módosítását;
- C. mivel a Bizottság további 80 millió EUR allokálását javasolja a Horizont 2020 pénzügyi keretének megemelésére és további 20 millió EUR-t az Erasmus+ költségvetésére; mivel a pénzügyi keret általános megemelésékor a 2019. évi költségvetésről szóló megállapodásban nem történt utalás arra, hogy mekkora rész esik az egyes eszközökre;
- D. mivel a Horizont 2020 pénzügyi keretének megemelésén belül a Bizottság további 34,6 millió EUR allokálását javasolja a Horizont 2020 08 02 03 04 számú —, *Erőforrás-hatékony, környezetbarát, biztonságos és fennakadások nélküli európai közlekedési rendszer megvalósítása* elnevezésű költségvetési jogcímére az éghajlatváltozás elleni 2019-es fellépés megerősítése érdekében, különös tekintettel az akkumulátorokra, a környezetbarát járművekre és a környezetbarát légi közlekedésre, és további 45,4 millió EUR allokálását javasolja a Horizont 2020 08 02 01 02 számú —, *A kutatás erősítése a jövőbeni és kialakulóban lévő technológiák területén* elnevezésű költségvetési jogcímére, hogy növeljék az „Áttörést hozó kibocsátásmentes energiatermelés a teljes dekarbonizációért” és az „Energiával és az éghajlatváltozással kapcsolatos technológiák” területekre szánt összeget;
- E. mivel a Bizottság javaslata szerint megerősödne az Erasmus+ program alapvető mobilitási tevékenységei, különösen a felsőoktatás, a szakoktatás és -képzés, valamint a szakképzési kiválósági központok területén; mivel azt is javasolta, hogy az európai felsőoktatásban a kiválóság, az innováció és a befogadás elősegítése érdekében a megerősítés részeként emeljék majd meg az európai egyetemek hálózatának kialakítására irányuló, és alapvető fontosságú kezdeményezés pénzügyi keretét, amelyet nemrégiben dolgoztak ki a 2025-re létrehozandó európai oktatási térség keretében;
1. tudomásul veszi a Bizottság által benyújtott 2/2019. számú költségvetés-módosítási tervezetet, melynek célja további 100 millió EUR összegű kötelezettségvállalási előirányzat biztosítása a Horizont 2020 és az Erasmus+ számára, hogy tükrözze az Európai Parlament és a Tanács 2019. évi költségvetésre vonatkozó megállapodásában meghatározottakat; megjegyzi, hogy ebben a szakaszban a kifizetési előirányzatok emelését nem javasolták;
 2. megjegyzi, hogy figyelembe véve a programok profiljait, miközben előfordulhat, hogy 2019 végéig nem lesz szükség a Horizont 2020 keretprogram kifizetési előirányzatainak emelésére, az Erasmus+ megerősített kötelezettségvállalási előirányzatait valószínűleg még idén növekvő mértékű kifizetési előirányzatokkal kell ellensúlyozni; kéri a Bizottságot, hogy tájékoztassa a költségvetési hatóságot arról, hogy ezeket a megnövekedett kifizetési igényeket miként szándékozik fedezni;
 3. jóváhagyja a 2/2019. számú költségvetés-módosítási tervezetről szóló tanácsi álláspontot;
 4. utasítja elnökét annak megállapítására, hogy a 2/2019. számú költségvetés-módosítást véglegesen elfogadták, valamint arra, hogy gondoskodjon annak közzétételéről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, továbbá a többi érintett intézménynek és szervnek, valamint a nemzeti parlamenteknek.
-

2019. szeptember 18., szerda

P9_TA(2019)0013

A Romániának, Olaszországnak és Ausztriának szóló segítségnyújtás céljából az Európai Unió Szolidaritási Alapjának igénybevétele

Az Európai Parlament 2019. szeptember 18-i állásfoglalása a Romániának, Olaszországnak és Ausztriának szóló segítségnyújtás céljából az Európai Unió Szolidaritási Alapjának igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2019)0206 – C9-0005/2019 – 2019/2023(BUD))

(2021/C 171/13)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2019)0206 – C9-0005/2019),
 - tekintettel az Európai Unió Szolidaritási Alapjának létrehozásáról szóló, 2002. november 11-i 2012/2002/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
 - tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 10. cikkére,
 - tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodásra ⁽³⁾ és különösen annak 11. pontjára,
 - tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság levelére,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A9-0002/2019),
1. üdvözli a döntést, amely kifejezi az Unió szolidaritását a természeti katasztrófák által sújtott uniós polgárokkal és régiókkal;
 2. hangsúlyozza, hogy sürgősen szükség van az Európai Unió Szolidaritási Alapján (a továbbiakban: az alap) keresztüli pénzügyi támogatás elérhetővé tételére a 2018-ban természeti katasztrófa által sújtott régiók számára;
 3. üdvözli az uniós polgári védelmi mechanizmus módosítására irányuló 2019. március 7-i bizottsági javaslatot ⁽⁴⁾, amely az uniós katasztrófakockázat-kezelési kapacitások megerősítésének kulcsfontosságú eszköze, és amely a 2021–2027-es finanszírozási időszakra olyan pénzügyi kerettel rendelkezik, amely megfelel a (EU) 2019/420 európai parlamenti és tanácsi határozatban ⁽⁵⁾ foglalt célkitűzések szintjének, és összhangban van a 2021 és 2027 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2018. november 14-i európai parlamenti állásfoglalással ⁽⁶⁾; meggyőződése, hogy az alapot és az uniós polgári védelmi mechanizmust együtt kell felhasználni a tagállamokban előforduló természeti katasztrófák megelőzése, elhárítása és az azokra való felkészülés során;
 4. jóváhagyja a jelen állásfoglaláshoz mellékelte határozatot;
 5. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá ezt a határozatot, valamint gondoskodjon közzétételéről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
 6. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást és annak mellékletét a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ HL L 311., 2002.11.14., 3. o.

⁽²⁾ HL L 347., 2013.12.20., 884. o.

⁽³⁾ HL C 373., 2013.12.20., 1. o.

⁽⁴⁾ COM(2019)0125.

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/420 határozata (2019. március 13.) az uniós polgári védelmi mechanizmusról szóló 1313/2013/EU határozat módosításáról (HL L 77. I, 2019.3.20., 1. o.).

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0449.

2019. szeptember 18., szerda

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

az Ausztriának, Olaszországnak és Romániának szóló segítségnyújtás céljából az Európai Unió Szolidaritási Alapjának igénybevételéről

(E melléklet szövege itt nincs feltüntetve, mert az megegyezik a végleges jogi aktussal, az (EU) 2019/1817 határozattal.)

2019. szeptember 18., szerda

P9_TA(2019)0014

3/2019. sz. költségvetés-módosítási tervezet: javaslat a Romániának, Olaszországnak és Ausztriának szóló segítségnyújtás céljából az Európai Unió Szolidaritási Alapjának igénybevételére

Az Európai Parlament 2019. szeptember 18-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió 2019. évi pénzügyi évre vonatkozó 3/2019. számú, az Európai Unió Szolidaritási Alapjának a Romániának, Olaszországnak és Ausztriának szóló támogatás céljából történő igénybevételére irányuló javaslatot kísérő költségvetés-módosítási tervezetéről szóló tanácsi álláspontról (11732/2019 – C9-0113/2019 – 2019/2024(BUD))

(2021/C 171/14)

Az Európai Parlament

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 314. cikkére,
 - tekintettel az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 106a. cikkére,
 - tekintettel az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. július 18-i (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 44. cikkére,
 - tekintettel az Európai Unió 2019. évi pénzügyi évre szóló általános költségvetésére, amelyet 2018. december 12-én fogadtak el véglegesen ⁽²⁾,
 - tekintettel a 2014 és 2020 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
 - tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodásra ⁽⁴⁾,
 - tekintettel az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről szóló, 2014. május 26-i 2014/335/EU, Euratom tanácsi határozatra ⁽⁵⁾,
 - tekintettel a Bizottság által 2019. május 22-én elfogadott, 3/2019. számú költségvetés-módosítási tervezetre (COM(2019)0205),
 - tekintettel a Tanács által 2019. szeptember 3-án elfogadott és a Parlamenthez ugyanazon a napon továbbított, a 3/2019. számú költségvetés-módosítási tervezetről szóló álláspontra (11732/2019 – C9-0113/2019),
 - tekintettel eljárási szabályzata 94. és 96. cikkére,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A9-0006/2019),
- A. mivel a 3/2019. számú költségvetés-módosítási tervezet az Európai Unió Szolidaritási Alapjának javasolt igénybevételére vonatkozik, amelynek célja, hogy támogatást nyújtson Romániának az észak-keleti régióban bekövetkezett áradások miatt, Olaszországnak az északi alpesi területektől Szicíliáig terjedő területeken bekövetkezett heves esőzéseket követő áradások és földcsuszamlások miatt, valamint Ausztriának az alpesi, illetve déli régiókban 2018 során bekövetkezett ugyanezen jelenségek miatt;

⁽¹⁾ HL L 193., 2018.7.30., 1. o.

⁽²⁾ HL L 67., 2019.3.7.

⁽³⁾ HL L 347., 2013.12.20., 884. o.

⁽⁴⁾ HL C 373., 2013.12.20., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 168., 2014.6.7., 105. o.

2019. szeptember 18., szerda

- B. mivel ennek következtében a Bizottság javasolja az Európai Unió 2019. évi pénzügyi évre szóló általános költségvetésének módosítását és a 13 06 01. költségvetési sor (Segítségnyújtás a tagállamoknak jelentős természeti katasztrófák esetén, amelyek komoly következményekkel járnak az életkörülményekre, a természeti környezetre vagy a gazdaságra) kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatainak egyaránt 293 551 794 EUR-val történő megemelését;
- C. mivel az Európai Unió Szolidaritási Alapja a többéves pénzügyi keretről szóló rendeletben meghatározott speciális eszköz, és a megfelelő kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatokat a többéves pénzügyi keret felső határai felett kell szerepeltetni a költségvetésben;
1. jóváhagyja a 3/2019. számú költségvetés-módosítási tervezetről szóló tanácsi álláspontot;
 2. utasítja elnökét annak megállapítására, hogy a 3/2019. számú költségvetés-módosítás véglegesen elfogadásra került, valamint arra, hogy gondoskodjon annak közzétételéről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Számvevőszéknek és a nemzeti parlamenteknek.
-

2019. szeptember 18., szerda

P9_TA(2019)0015

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevétele – EGF/2019/000 TA 2019 – Technikai segítségnyújtás a Bizottság kezdeményezésére

Az Európai Parlament 2019. szeptember 18-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (EGF/2019/000 TA 2019 – Technikai segítségnyújtás a Bizottság kezdeményezésére) (COM(2019)0290 – C9-0026/2019 – 2019/2036(BUD))

(2021/C 171/15)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2019)0290 – C9-0026/2019),
- tekintettel az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapról (2014–2020) és az 1927/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1309/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (EGAA-rendelet),
- tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 12. cikkére,
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodásra ⁽³⁾ és különösen annak 13. pontjára,
- tekintettel az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra (EGF/2018/000 TA 2018 – Technikai segítségnyújtás a Bizottság kezdeményezésére) irányuló javaslatról szóló, 2018. május 30-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapról (EGAA) szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló első olvasatára ⁽⁵⁾,
- tekintettel a 2013. december 2-i intézményközi megállapodás 13. pontjában foglalt háromoldalú egyeztető eljárásra,
- tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A9-0001/2019),

A. mivel az Unió létrehozta a jogalkotási és költségvetési eszközöket ahhoz, hogy további támogatást nyújtson a világkereskedelem fő strukturális változásainak következményei által sújtott vagy a globális pénzügyi és gazdasági válság következtében elbocsátott munkavállalóknak, és támogassa szükséges és azonnali újbóli munkaerőpiaci beilleszkedésüket;

B. mivel az Unió által az elbocsátott munkavállalók részére nyújtott támogatásnak dinamikusnak kell lennie, és azt a lehető leggyorsabban és leghatékonyabban kell rendelkezésre bocsátani, összhangban a 2008. július 17-i egyeztető ülésen elfogadott európai parlamenti, tanácsi és bizottsági közös nyilatkozattal, és kellően figyelembe véve a 2013. december 2-i intézményközi megállapodást az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap (EGAA) igénybevételéről szóló határozatok elfogadása tekintetében;

C. mivel az EGAA-rendelet elfogadása tükrözi a Parlament és a Tanács között elért megállapodást, amely szerint újra bevezetik a válsághoz kapcsolódó igénybevétel kritériumát, 60%-ra növelik a javasolt intézkedések becsült összköltségéhez nyújtott uniós pénzügyi hozzájárulást, az értékelésre és a jóváhagyásra rendelkezésre álló idő lerövidítése révén növelik az EGAA-kérelmek feldolgozásának hatékonyságát a Bizottságnál, a Parlamentnél és a Tanácsnál, az önálló vállalkozók és a fiatalok bevonásával szélesítik a támogatásra jogosult intézkedések és kedvezményezették körét, valamint támogatják a saját vállalkozások létrehozását elősegítő kezdeményezéseket;

⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 855. o.

⁽²⁾ HL L 347., 2013.12.20., 884. o.

⁽³⁾ HL C 373., 2013.12.20., 1. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0220.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0019.

2019. szeptember 18., szerda

- D. mivel az EGAA keretében rendelkezésre álló maximális éves költségvetés 2011-es áron 150 millió EUR – azaz 2019-es áron 175 748 000 EUR –, és mivel az EGAA-rendelet 11. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy a Bizottság kezdeményezésére ezen összeg legfeljebb 0,5 %-a bocsátható rendelkezésre technikai segítségnyújtás céljából az EGAA-rendelet végrehajtásához szükséges előkészületek, nyomon követés, adatgyűjtés és tudásalap létrehozása, az igazgatási és technikai támogatás, valamint tájékoztatási és kommunikációs tevékenységek, továbbá az audit-, az ellenőrzési és az értékelési tevékenységek finanszírozására;
- E. mivel a javasolt 610 000 EUR összeg az EGAA keretében 2019-re rendelkezésre álló maximális éves költségvetés mintegy 0,35 %-a;
1. egyetért azzal, hogy a Bizottság által javasolt intézkedéseket technikai segítségnyújtásként finanszírozzák az EGAA-rendelet 11. cikkének (1) és (4) bekezdésében, valamint 12. cikkének (2), (3) és (4) bekezdésében foglaltakkal összhangban;
 2. elismeri a nyomon követés és az adatgyűjtés jelentőségét; emlékeztet arra, hogy milyen fontos a megfelelő formában összegzett, megbízható statisztikai sorozatok könnyű hozzáférhetősége és érthetősége;
 3. emlékeztet egy minden uniós polgár számára elérhető, az EGAA-nak szentelt honlap jelentőségére;
 4. üdvözli az EGAA-kérelmek szabványosított eljárásán folyamatosan zajló munkát, és azt, hogy az irányító szervek használják az elektronikus adatcsererendszert (SFC2014), ami lehetővé teszi a kérelmek egyszerűsítését és gyorsabb feldolgozását, továbbá a jelentéstétel javítását;
 5. tudomásul veszi, hogy a Bizottság az adminisztratív és technikai segítségnyújtás keretében rendelkezésre álló költségvetésből 190 000 EUR-t kíván befektetni abba, hogy az EGAA-kapcsolattartók szakértői csoportja (amelybe minden tagállam egy-egy tagot küld) két találkozózt tartson és az EGAA-t végrehajtó szervek és a szociális partnerek részvételével két szemináriumot szervezzen;
 6. sürgeti a Bizottságot, hogy továbbra is rendszeresen hívja meg a Parlamentet ezekre az ülésekre és szemináriumokra a Parlament és a Bizottság közötti keretmegállapodás vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően;
 7. hangsúlyozza az EGAA-kérelmekben érintett valamennyi féllel – köztük a regionális és helyi szinten érintett szociális partnerekkel – való kapcsolattartás további erősítésének szükségességét a lehető legtöbb szinergia megteremtése érdekében; hangsúlyozza, hogy erősíteni kell a nemzeti kapcsolattartó és az ügyekkel foglalkozó regionális vagy helyi partnerek közötti együttműködést, továbbá hogy a kommunikációs és támogatási intézkedéseket, valamint az információáramlásokat (belső munkamegosztás, feladatok és felelősségi körök) egyértelművé kell tenni, és azokat minden érintett félnek el kell fogadnia;
 8. üdvözli az utólagos értékelés kellő időben történő megkezdését, amelybe a Bizottság 300 000 EUR-t szándékozik befektetni a rendelkezésre álló költségvetésből;
 9. emlékezteti a kérelmező tagállamokat az EGAA által finanszírozott fellépéseknek a célzott kedvezményezettek, a helyi és regionális hatóságok, a szociális partnerek, a média és a közvélemény számára széles körben történő ismertetésére vonatkozó kulcsfontosságú feladatokra az EGAA-rendelet 12. cikkének megfelelően;
 10. jóváhagyja a jelen állásfoglaláshoz mellékelt határozatot;
 11. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá ezt a határozatot, valamint gondoskodjon közzétételéről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
 12. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást és annak mellékletét a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2019. szeptember 18., szerda

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevételéről (EGF/2019/000 TA 2019 – Technikai segítségnyújtás a Bizottság kezdeményezésére)

(E melléklet szövege itt nincs feltüntetve, mert az megegyezik a végleges jogi aktussal, az (EU) 2019/1938 határozattal.)

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió
Kiadóhivatala
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU